

Spillemyndighedens vejledning om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme

Versionshistorik

Version	Dato	Kort beskrivelse af ændringer
1.0	14. august 2019	Første version af vejledningen.
1.1	10. januar 2020	<ul style="list-style-type: none">- Afsnit 2.5: Indføjelser af bemærkning om, at Spillemyndigheden ikke fører tilsyn med overholdelsen af § 36.- Afsnit 2.5.4: Indføjelser af nyt afsnit om Spillemyndighedens ret til at afvise etablering af eller fastsætte regler om særlige betingelser for datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer i Danmark.- Afsnit 2.5.5: Indføjelser af nyt afsnit om Spillemyndighedens pligt til at give generel feedback til Hvidvasksekretariatet.- Afsnit 5.1: Indføjelser af et nyt afsnit om spiludbyderens ansvar for at meddele og indlevere oplysninger til Spillemyndigheden, hvis denne ønsker at etablere en filial eller et repræsentationskontor i et højrisikotredjeland.- Afsnit 6.2.2: Uddybende beskrivelse af, hvad der forstås ved en ”pålidelig og uafhængig kilde”.- Afsnit 6.5.1.4: Indføjelser af bemærkning for landbaserede kasinoer og forhandlere af landbaserede væddemål om skærpede kundekendingsprocedurer for kunder med hjemsted i et højrisikotredjeland.- Afsnit 6.6.1.4: Indføjelser af bemærkning for forhandlere af landbaserede væddemål om skærpede kundekendingsprocedurer for kunder med hjemsted i et højrisikotredjeland.- Afsnit 8.1 og 8.2: Indføjelser af ny § 25, stk. 1 og 2. Nuværende stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

Spillemyndigheden gør opmærksom på, at det er den danske udgave af hvidvaskvejledningen, der har forrang, hvis der måtte opstå fortolkningstvivl i forhold til den engelske udgave.

Indholdsfortegnelse

1 INDLEDNING	5
2 REGULERING	8
2.1 EU-DIREKTIV	8
<i>211 Hvidvaskdirektiver</i>	8
2.2 LOVGRUNDLAG	8
<i>221 Hvidvaskloven</i>	8
<i>222 Bekendtgørelser</i>	9
2.3 NATIONALE OG INTERNATIONALE RISIKOVURDERINGER.....	9
<i>231 Nationale risikovurderinger</i>	9
<i>232 Supranationale risikovurderinger</i>	9
2.4 SPIL OMFATTET AF HVIDVASKLOVEN.....	9
<i>241 Undtagelse af visse spil</i>	10
2.5 SPILLEMYNDIGHEDEN SOM TILSYNSMYNDIGHED.....	11
<i>251 Forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer</i>	11
<i>252 Risikobaseret tilsyn</i>	11
<i>253 Samarbejde i Europa</i>	12
<i>254 Tilsyn med etablering af datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer</i>	12
<i>255 Feedback til Hvidvasksekretariatet</i>	12
3 RISIKOVURDERING AF SPILVIRKSOMHED	13
3.1 INTRODUKTION.....	13
<i>311 Hvad skal risikovurderingen som minimum indeholde?</i>	14
<i>312 Risikobaseret tilgang</i>	15
<i>313 Revision af risikovurdering</i>	16
3.2 RISIKOFAKTORER.....	16
<i>321 Onlinespil</i>	16
<i>322 Landbaseret kasino</i>	19
<i>323 Landbaseret væddemål</i>	21
4 POLITIKKER, FORRETNINGSGANGE OG KONTROLLER	25
4.1 POLITIKKER	25
4.2 FORRETNINGSGANGE	26
4.3 KONTROLLER.....	26
5 ANSVAR, UDDANNELSE OG KONCERNER	27
5.1 ANSVAR FOR OVERHOLDELSE AF REGLERNE.....	27
<i>511 Ansvarligt direktionsmedlem</i>	27
5.2 UDDANNELSE	27
5.3 KONCERNFORBUNDNE VIRKSOMHEDER	28
6 KUNDEKENDSKABSPROCEDURER	29
6.1 FORMÅLET MED KUNDEKENDSKABSPROCEDURER.....	29
6.2 INDHENTNING OG KONTROL AF IDENTITETSOPLYSNINGER	29

6.21	<i>Forskelle i lovgivning</i>	29
6.22	<i>Kontrol af identitetsoplysninger</i>	30
6.3	HVORNÅR SKAL EN SPILUDBYDER GENNEMFØRE KUNDEKENDSKABSPROCEDURER?	30
6.31	<i>Når en kundes relevante omstændigheder ændrer sig</i>	31
6.32	<i>Passende tidspunkter</i>	31
6.3.3	<i>Udbud af spil, hvor indsats eller udbetaling af gevinst (eller begge dele) er på mindst 2.000 euro</i>	31
6.3.4	<i>Mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering</i>	31
6.3.5	<i>Ved tvivl om tidligere indhentede oplysninger om kunden</i>	31
6.4	ONLINESPIL	32
6.41	<i>Forretningsforbindelse</i>	32
6.5	LANDBASERET KASINO	34
6.51	<i>Forretningsforbindelse</i>	34
6.6	LANDBASERET VÆDDEMÅL	36
6.61	<i>Lejlighedsvis kunder</i>	36
6.62	<i>Forretningsforbindelse</i>	37
6.7	POLITISK EKSPONEREREDE PERSONER	38
6.71	<i>Hvad forstås ved en politisk eksponeret person?</i>	38
6.72	<i>Finanstilsynets liste over indenlandske politisk eksponerede personer</i>	39
6.73	<i>Nærtstående til en politisk eksponeret person</i>	39
6.74	<i>Nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person</i>	39
6.75	<i>Skærpede krav til kundekendskabsprocedurer</i>	39
7	BISTAND FRA TREDJEMAND OG OUTSOURCING	42
7.1	BISTAND FRA TREDJEMAND	42
7.11	<i>Betingelserne for brug af bistand til indhentning af oplysninger</i>	42
7.12	<i>Øvrige krav ved brug af bistand</i>	43
7.13	<i>Koncerner</i>	43
7.2	OUTSOURCING	43
7.21	<i>Hvilke opgaver kan outsources?</i>	44
7.22	<i>Betingelser for outsourcing</i>	44
7.23	<i>Kontrol</i>	44
7.24	<i>Forhandler af landbaseret væddemål</i>	44
8	UNDERSØGELSE-, NOTERINGS- OG UNDERRETNINGSPLIGT	45
8.1	UNDERSØGELSESPLIGT	45
8.11	<i>Hvad består undersøgelsen i?</i>	45
8.12	<i>Udvidet overvågning</i>	46
8.2	NOTERINGSPLIGT	46
8.21	<i>Begrænsning i retten til indsigt</i>	47
8.3	UNDERRETNINGSPLIGT	47
8.31	<i>Pligt til at underrette</i>	47
8.32	<i>Typer af underretninger</i>	47
8.33	<i>Hvordan skal underretningen ske?</i>	47
8.34	<i>Begrænsning i retten til indsigt</i>	48
8.35	<i>Berostillelse af transaktioner</i>	48
9	OPBEVARINGSPLIGT	49

9.1 KRAV TIL OPBEVARING.....	49
9.1.1 <i>Oplysninger indhentet i forbindelse med kundekendelsesprocedurer</i>	49
9.1.2 <i>Dokumentation for og registreringer af transaktioner</i>	49
9.1.3 <i>Dokumenter og registreringer vedrørende undersøgelser i henhold til § 25, stk. 1 og 3</i>	49
9.1.4 <i>Videregivelse ved anmodning fra SØIK eller andre kompetente nationale myndigheder</i> ...	50
9.1.5 <i>Andre regelsæt</i>	50
10 WHISTLEBLOWERORDNING, ANSATTE OG RAPPORTERINGSPLIGT	51
10.1 WHISTLEBLOWERORDNING	51
10.1.1 <i>Uafhængig og selvstændig</i>	51
10.1.2 <i>Anonymitet</i>	51
10.1.3 <i>Undtagelse</i>	51
10.1.5 <i>Dokumentation</i>	52
10.1.6 <i>Det landbaserede udbud</i>	52
10.2 ANSATTE.....	52
10.2.1 <i>Godtgørelse</i>	52
10.3 RAPPORTERINGSPLIGT	52
11 TAVSHEDSPLIGT.....	54
11.1 HVILKE OPLYSNINGER HAR MAN PLIGT TIL AT HEMMELIGHOLDE?	54
11.2 UNDTAGELSER TIL TAVSHEDSPLIGTEN	54
11.3 SPILLEMYNDIGHEDENS TAVSHEDSPLIGT.....	55
11.3.1 <i>Tavshedspligt om fortrolige oplysninger</i>	55
11.3.2 <i>Tavshedspligt om oplysninger om en person, der har foretaget en indberetning til Spillemyndigheden</i>	56
12 REAKTIONER FOR MANGLENDE OVERHOLDELSE AF HVIDVASKLOVEN.....	58
12.1 PÅBUD	58
12.1.1 <i>Straksforbedring</i>	58
12.2 PÅTALE.....	59
12.3 POLITIANMELDELSE	59
12.4 OFFENTLIGGØRELSE.....	59
12.4.1 <i>Hvad skal offentliggørelsesmeddelelsen indeholde?</i>	59
12.4.2 <i>Modifikation og undtagelse til krav om offentliggørelse</i>	59
12.4.3 <i>Hvornår skal offentliggørelsen ske?</i>	60
12.4.4 <i>Hvornår skal meddelelsen fjernes igen?</i>	60
12.5 TVANGSBØDER.....	60
12.6 KLAGEADGANG.....	60

1 Indledning

Denne vejledning henvender sig til spiludbydere, deres medarbejdere og andre relevante interessenter. Vejledningen er et supplement til Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven)¹, og det anbefales derfor, at spiludbydere orienterer sig i denne vejledning for uddybende oplysninger om konkrete forhold.

Reglerne på spilområdet om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme skal medvirke til bekæmpelse af kriminalitet ved at

- begrænse mulighederne for misbrug af spilbranchen til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme,
- lette politiets efterforskning af kriminalitet, samt
- hindre tilbageførelsen af kriminelt udbytte i den legitime samfundsøkonomi.

Denne vejledning indeholder retningslinjer for og fortolkningsbidrag til, hvordan reglerne skal opfyldes af spiludbydere, deres ledelse og øvrige medarbejdere. På de områder, hvor det er overladt til spiludbyderen at foretage en risikovurdering, indeholder vejledningen anvisninger på, hvordan reglerne kan opfyldes.

Reglerne om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er risikobaserede. Det vil sige, at spiludbydere skal tilrettelægge interne forretningsgange ud fra deres respektive forretningsmodeller og de risici, der vurderes at være for, at virksomheden kan blive misbrugt til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

En risikobaseret tilgang kræver, at tilladelsesindehaverne har en god forståelse for de risici, der er, og at de er i stand til at udøve sund dømmekraft. Dette kræver opbygning af ekspertise, eksempelvis gennem uddannelse, vejledning, professionel rådgivning og "learning by doing".

Det er en spiludbyders forpligtelse at underrette Hvidvasksekretariatet, som er en særlig enhed hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), eksempelvis om kunder, der har økonomiske midler, hvor det ikke umiddelbart kan forklares, hvorfra midlerne stammer, også selvom gennemførelse af transaktionen ikke umiddelbart vil medføre, at penge bliver vasket hvide.

Vejledningen er opdelt i emner og følger systematikken fra loven. Det bemærkes, at da der er et vist sammenfald mellem kravene for onlineudbydere, udbydere af landbaseret kasino og udbydere af landbaseret væddemål, er der for hvert kapitel enten samlede eller opdelt afsnit.

¹ Link til Finanstilsynets vejledning: <https://www.finanstilsynet.dk/-/media/Tilsyn/hvidvask/Vejledning-til-hvidvaskloven-oktober-2018.pdf?la=da>

Hvidvasklovens § 3 indeholder en definition af, hvad der forstås ved hvidvask:

- 1) Uberettiget at modtage eller skaffe sig eller andre del i økonomisk udbytte eller midler, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse.
- 2) Uberettiget at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på anden måde efterfølgende virke til at sikre det økonomiske udbytte eller midlerne fra en strafbar lovovertrædelse.
- 3) Forsøg på eller medvirken til sådanne dispositioner.

Der er ikke nogen bagatelgrænse for, hvornår et forhold er omfattet af definitionen af hvidvask.

Hvidvasklovens definition af hvidvask skal forstås i sammenhæng med straffelovens § 290 om hæleri og § 290 a om hvidvask.

§ 290. For hæleri straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, som uberettiget modtager eller skaffer sig eller andre del i udbytte, der er opnået ved en strafbar lovovertrædelse, og den, der uberettiget ved at skjule, opbevare, transportere, hjælpe til afhændelse eller på lignende måde efterfølgende virker til at sikre en anden udbyttet af en strafbar lovovertrædelse.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 6 år, når hæleriet er af særlig grov beskaffenhed navnlig på grund af forbrydelsens erhvervs-mæssige eller professionelle karakter eller som følge af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Stk. 3. Straf efter denne bestemmelse kan ikke pålægges den, som modtager udbytte til sædvanligt underhold fra familiemedlemmer eller samlever, eller den, der modtager udbytte som normalt vederlag for sædvanlige forbrugsvarer, brugsting eller tjenester.

§ 290 a. For hvidvask straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder den, der konverterer eller overfører penge, som direkte eller indirekte er udbytte af en strafbar lovovertrædelse, for at skjule eller tilsløre den ulovlige oprindelse.

Finansiering af terrorisme defineres ligeledes i hvidvaskloven.

Definitionen er overensstemmende med definitionen af terrorisme i straffelovens § 114 b, for så vidt angår handlinger, der er omfattet af straffelovens § 114.

§ 114 b. Med fængsel indtil 10 år straffes den, som

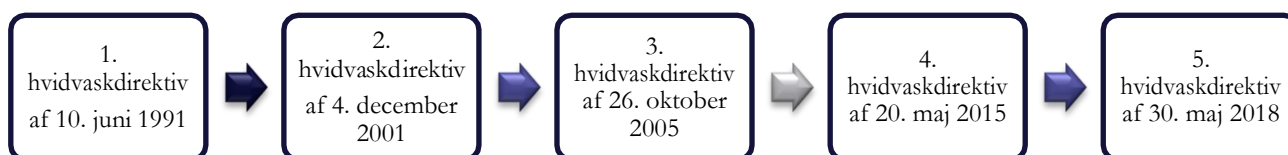
- 1) direkte eller indirekte yder økonomisk støtte til,
- 2) direkte eller indirekte tilvejebringer eller indsamler midler til eller
- 3) direkte eller indirekte stiller penge, andre formuegoder eller finansielle eller andre lignende ydelser til rådighed for en person, en gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af § 114 eller § 114 a.

2 Regulering

2.1 EU-direktiv

2.1.1 Hvidvaskdirektiver

Reglerne om forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering er løbende udvidet og revideret siden fremsættelsen af det 1. hvidvaskdirektiv i 1991.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (herefter benævnt som 4. hvidvaskdirektiv) implementerer de seneste reguleringsmæssige tiltag i bekæmpelsen af hvidvask og terrorfinansiering.

For at holde trit med udviklingen i brugen af moderne teknologitjenester er der allerede fundet behov for at træffe yderligere foranstaltninger for at forbedre rammerne for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Det 5. hvidvaskdirektiv trådte i kraft i juni 2018. Direktivets formål er at opstille retlige rammer, der imødegår den teknologiske udvikling, således at der bl.a. skabes gennemsigtighed med brugen af virtuelle valutaer. Det bemærkes i den forbindelse, at uregulerede virtuelle valutaer, dvs. valuta, som ikke er udstedt eller garanteret af en centralbank, ikke er dækket af den danske betalingstjenestelov. Det mest kendte eksempel på en sådan ureguleret virtuel valuta er bitcoin. I praksis betyder dette, at disse former for virtuelle valutaer ikke kan godkendes som betalingsmidler af spiludbydere på det danske marked.

Medlemsstaterne skal sætte de nødvendige lovbestemmelser og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest den 10. januar 2020. Folketinget har den 2. maj 2019 vedtaget L204 Forslag til lov om ændring af hvidvaskloven og lov om finansielle virksomheder, der implementerer dele af det 5. hvidvaskdirektiv. Denne lov træder i kraft den 10. januar 2020, idet nogle bestemmelser dog har en tidligere ikrafttrædelsesdato.

2.2 Lovgrundlag

2.2.1 Hvidvaskloven

Denne vejledning bygger på lovebekendtgørelse nr. 930 af 6. september 2019 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) med senere ændringer.

Loven er en gennemførelse af 4. hvidvaskdirektiv. Loven gennemfører også dele af de internationale standarder fra Financial Action Task Force (FATF) fra 2012.

2.2.2 Bekendtgørelser

I medfør af hvidvaskloven er der blandt andet udstedt:

- 1) Bekendtgørelse nr. 727 af 9. juni 2017 om delvis undtagelse af visse spil fra hvidvaskloven. Se nærmere i afsnit 2.4 om spil omfattet af hvidvaskloven.
- 2) Bekendtgørelse nr. 1403 af 1. december 2017 om indsendelse af underretninger m.v. til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet. Se nærmere i afsnit 8.3 om underretningspligt.
- 3) Bekendtgørelse nr. 1704 af 20. december 2017 om indberetning og offentliggørelse af oplysninger om indenlandske politisk eksponerede personer. Se nærmere i afsnit 6.7 om politisk eksponerede personer (PEP'er).

2.3 Nationale og internationale risikovurderinger

Der bliver udgivet risikovurderinger, vejledninger mv. både nationalt og internationalt. Spiludbyderen skal inddrage disse i den risikovurdering, der skal foretages på basis af den konkrete forretningsmodel, som spiludbyderen benytter sig af.

2.3.1 Nationale risikovurderinger

Hvidvasksekretariatet, som er en enhed i SØIK, udgiver en national risikovurdering i relation til hvidvask. Vurderingen beskæftiger sig med og udpeger særlig risikobetonede områder i alle forpligtede sektorer. Den seneste nationale risikovurdering er fra 2018 og er tilgængelig som et link fra Spillemyndighedens hjemmeside under afsnittet om ”Bekæmpelse af hvidvask”.

Politiets Efterretningstjeneste (PET) udarbejder tilsvarende en national risikovurdering i relation til terrorfinansiering. Den seneste udgave af denne risikovurdering er i færd med at blive udarbejdet.

Se i øvrigt kapitel 3 om risikovurdering.

2.3.2 Supranationale risikovurderinger

EU-Kommissionen udgiver en supranational risikovurdering, jf. hvidvaskdirektivets artikel 6. Risikovurderingen identificerer, analyserer og evaluerer hvidvask- og terrorfinansieringsrisici, som påvirker det indre marked og relaterer sig til grænseoverskridende aktiviteter på panunionsniveau. Risikovurderingen indeholder de vigtigste risici for det indre marked inden for en bred vifte af sektorer og de horisontale sårbarheder, som kan påvirke sådanne sektorer. På baggrund heraf giver dokumentet et bud på de mitigerende foranstaltninger, der skal følges på EU-plan og nationalt plan for at imødegå disse risici og fremsætter en række anbefalinger til de forskellige forpligtede enheder og myndigheder. Den seneste supranationale risikovurdering er udgivet den 24. juli 2019 og er tilgængelig som et link fra Spillemyndighedens hjemmeside under afsnittet om ”Bekæmpelse af hvidvask”.

Se i øvrigt kapitel 3 om risikovurdering.

2.4 Spil omfattet af hvidvaskloven

Hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 20, angiver, at udbydere af spil er omfattet af loven, når udbuddet sker erhvervs-mæssigt. Det betyder, at alle spil udbudt som følge af spilleloven som udgangspunkt er omfattet.

Det er tillige et krav, at udbyderen er etableret i Danmark for at være omfattet af loven. Spiludbydere med en dansk tilladelse til at udbyde spil anses for etableret her i landet og er dermed også omfattet af loven².

Forudsætningen om, at spillet skal være udbudt erhvervsmæssigt, betyder, at fx poker udbudt efter lov om offentligt hasardspil i turneringsform (pokerloven) ikke er omfattet af hvidvaskloven.

Nedenfor følgende tilladelsestyper efter spilleloven (spil udbudt i Danmark) er omfattet:

- Væddemål, både landbaseret og online, jf. § 11.
- Landbaserede kasinoer, jf. § 14.
- Onlinekasinoer, jf. § 18.

Ligeledes omfattes personer og virksomheder etableret her i landet, som udbyder spil svarende til de spil, som er omfattet af spillelovens § 11, § 14, § 18 og § 42, stk. 4, men hvor udbuddet ikke er rettet imod Danmark.

2.4.1 Undtagelse af visse spil

Hvidvasklovens § 1, stk. 5, indeholder en mulighed for, at skatteministeren kan undtage spil, enten helt eller delvist, hvis spillet er vurderet til at udgøre en lav risiko for at blive benyttet til at vaske udbytte af kriminalitet hvidt. Muligheden kan dog ikke anvendes til at undtage kasinoer fra hvidvaskloven.

Hjemlen er udnyttet til at undtage følgende spil i spilleloven:

- Lotterier udbudt i henhold til § 6.
- Klasselotterier udbudt i henhold til § 8.
- Almennyttige lotterier udbudt i henhold til § 10.
- Lokale puljevæddemål udbudt i henhold til § 13.
- Gevinstgivende spilleautomater udbudt i henhold til § 19.
- Managerspil udbudt i henhold til § 11 og § 42, stk. 4 og 5.
- Spil udbudt i henhold til §§ 9-15 i bekendtgørelse om offentlige forlystelser.
- Konkurrencer, hvor deltagelse sker ved afsendelse af SMS eller lignende.
- Onlinebingo udbudt via fjernsyn.

Bemærk, at selvom ovenstående spil er undtaget fra hvidvaskloven, er udbydere af disse spil stadig omfattet af underretningsforpligtelsen efter hvidvasklovens § 26, stk. 1, stk. 3, 1. og 3 pkt., stk. 4-6, § 36, stk. 2-4, § 37 og § 38, stk. 1 og 2. Det betyder, at selvom langt de fleste krav i hvidvaskloven om fx kundekendingsprocedurer, undersøgelses- og noteringspligt etc. ikke gælder for disse udbydere, er de stadig forpligtede til at underrette SØIK, hvis de i forbindelse med udbud af spil får viden eller mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme.

² Dette fremgår af FT 2016-17 L41 Betænkning over Forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) afgivet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 30. maj 2017, side 9-10.

2.5 Spillemyndigheden som tilsynsmyndighed

Hvidvasklovens § 65

Tilsynet med de forskellige forpligtede enheder omfattet af hvidvaskloven er fordelt på en række myndigheder og en enkelt medlemsorganisation (Advokatsamfundet).

Spillemyndigheden er tilsynsmyndighed i forhold til spiludbydere og skal således føre tilsyn med, at spiludbydere overholder:

- Lovens bestemmelser.
- Forskrifter fastsat med hjemmel i loven.
- Forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder og organer.

Spillemyndigheden fører ikke tilsyn med spiludbyderes overholdelse af hvidvasklovens § 36.

2.5.1 Forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer

Spillemyndigheden fører tilsyn med personer og virksomheders udbud af spil, når dette sker som følge af en dansk tilladelse, eller hvis personen eller virksomheden er bosiddende eller etableret i Danmark og alene udbyder spil andetsteds.

Udbydere af spil omfattet af loven skal overholde forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner og derved blandt andet sikre, at udbuddet muliggør en spillers direkte eller indirekte råden over økonomiske midler, hvis spilleren er opført i bilagene til den konkrete forordning. Situationen er relevant, hvor der udbydes spil i lande eller til personer omfattet af reguleringen, og hvis fx spillere i Danmark kan interagere med disse personer igennem P2P-pladformer, såsom pokerpladformer.

Opdateringer af fx forordninger om indefrysingslister kan forekomme jævnligt, og det er derfor vigtigt, at spiludbyderen sikrer sig, at virksomheden altid anvender de opdaterede lister.

2.5.2 Risikobaseret tilsyn

Tilsynet skal være risikobaseret, således at Spillemyndigheden tager hensyn til det skøn, som udbydere af spil kan udøve i forhold til at prioritere deres ressourcer for bedst at bekæmpe risikoen for at blive benyttet til at hvidvaske økonomiske midler. Det er dog en forudsætning, at grundlaget for prioriteringen fremgår af fx risikovurderingen. Det betyder ikke, at spiludbyderen kan undlade at tage stilling til den enkelte risiko med henvisning til, at den ikke er prioriteret. De interne forretningsgange skal tage hensyn til alle relevante risici, som fremkommer på baggrund af virksomhedens forretningsmodel.

Spiludbyderen er forpligtet til at udlevere al information, som er nødvendigt for tilsynet. Omfanget af informationen fastlægges alene af Spillemyndigheden og er som udgangspunkt ikke begrænset udover, at informationsudleveringen skal kunne begrundes i det konkrete tilsynsemne. Spillemyndigheden har således vide rammer, men den udbedte information skal altid kunne anvendes til at belyse den eller de konkrete problemstillinger, som tilsynet skal varetage.

Spiludbyderens pligt til at udlevere informationer til brug for Spillemyndighedens tilsyn inkluderer også adgang til en spiludbyders lokaler for at indhente oplysninger. Adgangen kræver ikke en retskendelse, men vil forudsætte passende legitimation. Spillemyndigheden har ligeledes mulighed for at få adgang til spiludbyderens spilsystem ved fjernadgang eller lignende, hvis systemet ikke er geografisk placeret i Danmark. Det er i den forbindelse normal praksis efter spilleloven, at udbyderen skal give denne adgang inden for fem hverdage.

2.5.3 Samarbejde i Europa

Hvidvaskloven pålægger Spillemyndigheden at samarbejde med tilsynsmyndigheder i andre EU- og EØS-lande, når en spiludbyder

- er etableret i Danmark (uden tilladelse) og udbyder spil i medlemsstaten for den tilsynsmyndighed, der samarbejdes med, og
- er etableret i en medlemsstat og samtidig er indehaver af en dansk tilladelse.

En tilsynsmyndighed fra en EU- eller EØS-medlemsstat kan også udføre et tilsyn i en spiludbyders landbaserede udbud i fx en kiosk, hvis spiludbyderen er etableret i den pågældende medlemsstat og har tilladelse til at udbyde spil her i landet. Det er en forudsætning, at den udenlandske tilsynsmyndighed har indgået en konkret aftale om tilsynet med Spillemyndigheden, og at Spillemyndigheden kan deltage heri.

Se i øvrigt kapitel 12 om mulige reaktioner for manglende overholdelse af hvidvasklovgivningen.

2.5.4 Tilsyn med etablering af datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer

Spillemyndigheden kan afvise etablering af eller fastsætte regler om særlige betingelser for datterselskaber, filialer eller repræsentationskontorer i Danmark af spiludbydere, der har hjemsted i et land, der er opført på EU-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Dette følger af hvidvasklovens § 31 a.

Spillemyndigheden kan desuden forbyde spiludbydere at etablere filialer eller repræsentationskontorer i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, ligesom Spillemyndigheden også kan fastsætte regler om, at spiludbyderen skal tage højde for, at en filial eller et repræsentationskontor vil komme til at ligge i et land, der ikke har tilstrækkelige ordninger til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme. Dette følger af hvidvasklovens § 31 b, stk. 2 og 3.

2.5.5 Feedback til Hvidvasksekretariatet

Det følger af artikel 32, stk. 6, i 4. hvidvaskdirektiv, at medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at give FIU'en feedback om anvendelsen af de oplysninger, der er leveret i overensstemmelse med denne artikel, og om resultatet af de efterforskninger eller kontrolbesøg, der er udført på grundlag heraf.

Spillemyndigheden er derfor forpligtet til hvert halve år (henholdsvis den 30. juni og den 31. december) at give generel feedback til Hvidvasksekretariatet hos SØIK om, hvordan eventuelle underretninger eller efterforskningsoplæg, som Spillemyndigheden har modtaget, er nyttiggjort³.

³ Dette bliver specifikt implementeret i Juridisk Vejledning ved næste opdatering, som forventeligt sker i slutningen af januar 2020.

3 Risikovurdering af spilvirksomhed

Hvidvasklovens § 7, stk. 1

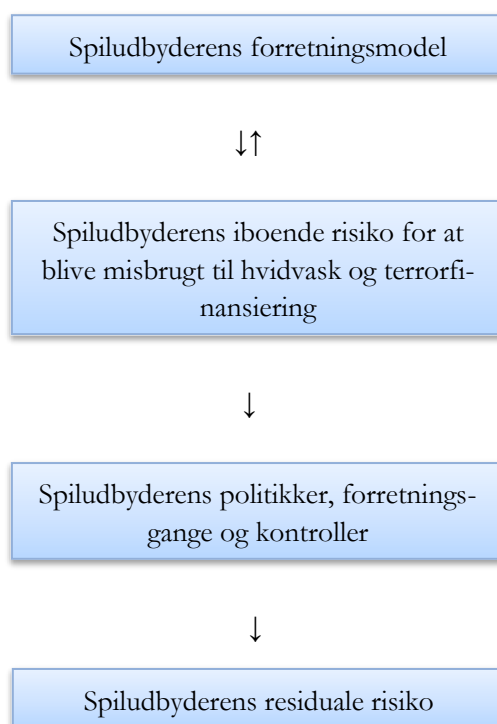
3.1 Introduktion

Spiludbydere, der er omfattet af hvidvaskloven, skal foretage en risikovurdering af spilvirksomhedens iboende risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme.

Formålet med risikovurderingen er, at spiludbydere, der er omfattet af hvidvaskloven, skal have et anvendeligt værktøj, der giver spiludbyderen et overblik over og en forståelse for, hvor og i hvilket omfang spiludbyderen er udsat for at blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme, og hvilke tiltag der er nødvendige for at begrænse risiciene herfor.

Det bemærkes, at spiludbyderens risikovurdering er forudsætningen for, at spiludbyderens forretningsgange, som bliver omtalt i kapitel 4, kan anses for at være tilstrækkelige.

I Finanstilsynets hvidvaskvejledning er anført en model, der klart illustrerer processen fra konstateringen af den iboende risiko til konstateringen af den risiko, der er tilbage, når virksomheden har truffet beslutning om politikker, forretningsgange mv.⁴ Nedenfor er angivet en tilsvarende model for ligeledes at illustrere det i denne vejledning.

Som modellen ovenfor illustrerer, skal spiludbyderen altså først og fremmest kende sin forretningsmodel for at kunne vurdere, hvilken iboende risiko virksomheden er udsat for i forhold til at blive misbrugt til hvidvask og

⁴Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven), side 22.

terrorfinansiering. Risikoen kan ændres, hvis spiludbyderen ændrer sin forretningsmodel, og der kan således både være tale om en øget eller mindsket risiko som følge deraf. Spiludbyderens politikker, forretningsgange og kontroller er virksomhedens mitigerende tiltag, dvs. de tiltag, som spiludbyderen iværksætter for at få en effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og terrorfinansiering. Den residuale risiko er den risiko, der kan være tilbage og dermed den risiko, som spiludbyderen løber for at blive misbrugt til hvidvask og terrorfinansiering.

3.1.1 Hvad skal risikovurderingen som minimum indeholde?

Risikovurderingen skal foretages med udgangspunkt i hele spiludbyderens forretningsmodel. Dette betyder, at spiludbyderen ud fra en helhedsbetragtning skal identificere de risikofaktorer, der er eller kan være forbundet med den pågældende virksomhed i relation til hvidvask eller terrorfinansiering. Risikovurderingen skal baseres på en analyse af bl.a.:

- Virksomhedens kundetyper (se i øvrigt kapitel 6 om kundekendskabsprocedurer).
- Virksomhedens produkter.
- Leveringskanaler, dvs. den måde, som virksomheden stiller sine produkter til rådighed for kunderne på (fysisk fremmøde, internet, apps osv.)
- Forretnings- og transaktionsomfang.
- Geografiske risici.

De oplyste risikofaktorer er nævnt i § 7, stk. 1, 2. pkt., og er ikke udtømmende, hvorfor spiludbyderen i fornødent omfang skal identificere andre for spiludbyderen relevante risikofaktorer.

Risikovurderingens omfang vil afhænge af spiludbyderens forretningsmodel og skal således være proportional med spiludbyderens risikofaktorer, størrelse og forretningsomfang. Den skal afspejle alle dele af forretningsmodellen og afdække de beskrevne risici, ligesom den skal være underbygget med relevante data. Disse data kan hidrøre fra inddragelse af den nationale og den supranationale risikovurdering, spiludbyderens egne erfaringer, samarbejde med myndigheder og lignende. Spiludbyderen skal fx i sin vurdering af, hvorledes et produkt indebærer en risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, benytte den nationale og supranationale risikovurdering af de specifikke spiltyper og på den baggrund vurdere og dokumentere spillets indflydelse på udbyderens risikoprofil. Læs mere om den nationale og supranationale risikovurdering i afsnit 2.3. Spiludbydere kan med fordel ligeledes benytte andre vurderinger.

Endvidere kan det være formålstjenligt for spiludbyderen at benytte FATF's relevante typologirapporter, som er oplyst nedenfor:

- FATF's Risk-Based Approach Guidance for Casinos – Rapport om, hvordan onlinekasinoer og landbaserede kasinoer kan anvende en risikobaseret metode til at foretage en vurdering af spillere mv. for at forebygge og forhindre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- FATF's Vulnerabilities of Casinos and Gaming Sector - Rapport om kasinosektoren, hvori risikomomenter i kasinosektoren specificeres. Rapporten angår landbaserede kasinoer, men flere risici er også til stede i onlinekasinobranchen.
- Risk-Based Approach Guidance for prepaid cards, mobile payments and Internet-based payment services – Rapport om forudbetalte kort, mobile betalinger og internetbaserede betalingsmetoder.

Der er links til ovenstående rapporter på Spillemyndighedens hjemmeside under afsnittet ”Bekæmpelse af hvidvask”.

3.1.2 Risikobaseret tilgang

Med udgangspunkt i risikovurderingen skal spiludbyderen prioritere og vægte de områder, der for spiludbyderen er mest sårbare over for misbrug til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Dette skal gøres for, at spiludbyderen kan koncentrere sin indsats der, hvor risikoen for hvidvask er størst, og spiludbyderen skal i forlængelse heraf således tilrettelægge sine politikker, forretningsgange og kontroller på den mest ressourceeffektive måde.

Der skal tages hensyn til det skøn, som spiludbydere kan udøve i forhold til at prioritere deres ressourcer for bedst at bekæmpe risikoen for at blive benyttet til at hvidvaske økonomiske midler. Det er dog en forudsætning, at grundlaget for prioriteringen fremgår af fx risikovurderingen. Det betyder ikke, at spiludbyderen kan undlade at tage stilling til den enkelte risiko med henvisning til, at den ikke er prioriteret. De interne forretningsgange skal tage hensyn til alle relevante risici, som fremkommer på baggrund af virksomhedens forretningsmodel.

Den risikobaserede tilgang omfatter som ovenfor nævnt en prioritering og en vægtning af de områder, hvor der er risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Dette kræver, at spiludbyderne:

- Identificerer relevante risici for hvidvask og terrorfinansiering.
- Udarbejder og implementerer politikker, forretningsgange og kontroller, der er operationelt anvendelige til at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.
- Overvåger og opdaterer disse politikker, forretningsgange og kontroller.
- Registrerer, hvad der er blevet gjort og hvorfor.

En risikobaseret tilgang kræver direktionens fulde engagement og støtte og medarbejdernes samarbejde. Politikkerne, forretningsgangene og kontrollerne skal formidles klart til alle relevante medarbejdere, og det skal sikres, at de ansatte forstår betydningen og vigtigheden af, at forretningsgangene bliver fulgt. Hvis spiludbyderen er en del af en koncern, skal der være tilstrækkeligt opsyn med risikohåndteringen fra direktionens side.

Spiludbyderen skal på baggrund af den overordnede risikovurdering fastlægge en risikostyringspolitik. Risikostyringen anvendes bl.a. til at vurdere, hvornår der er mistanke om, at en transaktion har eller har haft tilknytning til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, hvorefter tilladelsesindehaveren skal undersøge transaktionen nærmere.

Spiludbyderen skal ud fra risikostyringen vedtage forskellige politikker, som er skræddersyede til at mindske risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. De forretningsgange, der udarbejdes til at håndtere hvidvask af penge og finansiering af terrorisme hos spiludbyderen, bør udformes, så den ulovlige aktivitet identificeres eller forhindres i at opstå. Dette kan ske gennem en kombination af forebyggende foranstaltninger, såsom:

- Evaluering af kunde- og transaktionsrisiko.
- Hensigtsmæssige identifikationsforanstaltninger for spillere.
- Opbevaring af registreringer, der kan være nyttige ved strafferetlig efterforskning.

Ved risikovurdering af produkter, leveringssystemer samt forretnings- og transaktionsomfang skal spiludbyderen identificere og vurdere risici ved de enkelte ydelser, de tilbyder spillerne. I vurderingen inddrages, hvilke risici spiludbyderen er udsat for, herunder:

- Forretningsmodellens indflydelse på risici og risikoniveauer.
- Hvilke aktiviteter de pågældende risici er tilknyttet.
- Omfanget af de enkelte risici.
- Hvorledes risikotyperne påvirker hinanden.

Risikovurderingen skal afdække risikoen i forhold til både hvidvask og terrorfinansiering.

3.1.3 Revision af risikovurdering

For at sikre, at risikovurderingen til enhver tid afspejler spiludbyderens aktuelle risikoprofil, skal risikovurderingen som udgangspunkt revideres mindst én gang årligt eller i forbindelse med væsentlige ændringer i risikoforholdene eller i forbindelse med udgivelse af nye nationale og supranationale vurderinger.

En ændring kan være:

- Introduktion af et nyt spil eller betalingstjeneste, der risikomæssigt adskiller sig væsentligt fra andre udbudte spil eller betalingstjenester.
- Udbud af spil i flere og nye lande.

3.2 Risikofaktorer

Der er en række faktorer, som kan påvirke spiludbyderes risikoniveau. Det er derfor essentielt, at spiludbyderen kan identificere og håndtere disse risici.

I de tilfælde, hvor spiludbyderen benytter tredjemandsbistand eller outsourcing, skal spiludbyderen gøre sig klart, at dette kan udgøre en risikofaktor, fx hvis leverandøren misbruger sin position, hvis leverandøren ikke udfører de aftalte opgaver, eller hvis leverandøren bidrager til en ulovlig aktivitet. Spiludbyderen skal derfor vurdere risikoen ved at benytte tredjemandsbistand eller outsourcing. Se i øvrigt nærmere om tredjemandsbistand og outsourcing i kapitel 7.

Nedenfor vil blive gennemgået de relevante risikofaktorer for onlinespil, landbaseret kasino og landbaseret væddemål. Det bemærkes, at da der kan være forskel på risikofaktorerne for de enkelte områder, er afsnittene emneopdelt.

3.2.1 Onlinespil

3.2.1.1 Identifikation og vurdering af risikofaktorer

Nedenfor er uddybet nogle af de risikofaktorer, der er til stede ved onlinespil.

- Virksomhedens kundetyper.
 - Midlertidige spilkonti.
 - Storspillere.
 - Politisk eksponerede personer (PEP'er), nærtstående til PEP eller nære samarbejdspartnere til PEP, både indenlandske og udenlandske.
 - Spillere, der er tilbageholdende med oplysninger.
 - Spillere, der ændrer i deres sædvanlige spillemønster.

- Produkter.
 - Typer af spil, der udbydes, fx kortspil og roulette.
 - Spil til lave odds.
- Leveringskanaler (fx apps og webbaserede platforme mv.)
 - Type og effektivitet af de eksisterende overvågningsmekanismer.
 - Udbud af multiplayer-spil, hvor der spilles mod andre spillere.
- Forretnings- og transaktionsomfang.
 - Typer af betalingsmidler, der accepteres fra spillere, herunder modtagelse af forudbetalte kort, e-wallets og cash vouchers.
 - Hyppige skift i ind- og udbetalingsmidler og -tjenester.
 - Om spiludbyderens forretningsmodel vedrører en af følgende muligheder eller dem begge:
 - Tiltrækker et stort antal spillere, der spiller for relativt små beløb
 - Tiltrækker et mindre antal spillere, der spiller for relativt store beløb.
- Geografiske risici.

Nedenfor er en uddybning af nogle af ovenstående risikofaktorer.

Midlertidige spilkonti

Indtil kundens identitet er verificeret, er denne en højrisikokunde, da spiludbyderen ikke har den fornødne viden om kunden. Adgangen til at anvende stjålne betalingskort ved oprettelse af en midlertidig konto er til stede, da kundens identitet endnu ikke er verificeret som ovenfor nævnt. Hertil skal også tilføjes, at den maksimale indbetaling på en midlertidig spilkonto på 10.000 kr. kan overføres til en anden spiller igennem netværksspil, hvorved det ikke er muligt entydigt at konkludere, hvor pengene kommer fra. Hvis kunden flere gange har oprettet en midlertidig konto, er dette et andet risikoelement. Anvendelse af midlertidige konti er dermed en risikofaktor, der skal inddrages i risikovurderingen.

Storspillere

Storspillere udgør en risiko, da det kan være svært for onlinespiludbydere at vurdere, hvorfra og på hvilken måde spillerne finansierer deres spil.

Definitionen af en storspiller kan variere alt efter, hvilken udbyder der er tale om. Overordnet kan spillere betragtes som storspillere på grund af deres samlede spilforbrug over et givent tidsrum. Tilsvarende kan hverdagsspillere, der spiller for et forholdsvist stort beløb ved et begrænset antal lejligheder, også betragtes som storspillere. Storspillere kan også være spillere, der ved et enkelt besøg bruger en meget stor sum penge.

En onlinespiludbyder skal have forståelse for, hvorfra deres storspilleres kilder til indkomst eller formue stammer. Spiludbyderen skal udarbejde forretningsgange for, hvordan spiludbyderen opnår viden om spillernes finansielle ressourcer. Disse forretningsgange skal være baseret på en risikobaseret vurdering taget af spiludbyderen. Oplysninger om indkomst og formue kan give et vist indblik i det sandsynlige niveau for disponible aktiver, som spillerne har rådighed over. For mere information om dette, se afsnit 6.4.1.3 om midlernes oprindelse.

Politisk eksponerede personer, nærtstående og nære samarbejdspartnere, både indenlandske og udenlandske

En politisk eksponeret person (PEP) er en højrisikokunde, hvorfor spiludbyderens risikovurdering skal tage højde for dette. For nærmere information og definition af PEP, nærtstående og nære samarbejdspartnere henvises til afsnit 6.7.

Spillere, der ændrer i deres sædvanlige spilmonster

Under denne kategori hører faste spillere, der kan udgøre en risiko, hvis deres forbrug ændrer sig, fx hvis deres forbrug drastisk øges, eller hvis deres spilmonster ikke passer til deres spilprofil. Spiludbyderen skal herved forholde sig til den ændrede adfærd og forretningsforbindelsens omfang.

Type af udbudte spil

Spiludbydere skal foretage en risikovurdering af, om nogle af de spil, der udbydes via deres hjemmeplatform, er mere eksponerede for hvidvask end andre.

Spil til lave odds

Hvis der spilles på lave odds, er risikoen for at tabe penge relativt begrænset, hvorved man på den måde kan hvidvaske penge. Ligeledes kan man som spiller spille på alle tænkelige udfald af et væddemål, hvorved risikoen elimineres, og man dermed er sikker på en gevinst.

Overvågningsmekanismer

Onlinespiludbydere er afhængige af IT-systemer. Disse IT-systemer bør tilpasses for at sikre nøjagtig overvågning af konti og spillere og sikre, at de nødvendige oplysninger registreres og opbevares. En risikobaseret tilgang kan dog ikke udelukkende være afhængig af IT-systemer, hvorfor der også skal være et menneskeligt tilsyn og personale, der svarer til risikoniveauet i spiludbyderens virksomhed.

Hvis overvågningen sker ved tredjemandsbistand eller outsourcing er det en risikofaktor, hvis denne leverandør ikke opfylder sine kontraktmæssige forpligtelser ved fx ikke at udlevere kundekendskabsdokumentation.

Udbud af multiplayer spil

I spil, hvor spillere spiller mod hinanden, er der en øget risiko for overførsel af midler mellem spillere, hvilket kan medføre, at midlernes oprindelse sløres. Disse spil kan derfor udgøre en højere risiko.

Onlinepoker foregår ofte på få store netværk, som flere spiludbydere køber adgang til. Der er herved risiko for, at en spiller kan spille mod sig selv eller andre, og der dermed sker chip-dumping. Spiludbyderen og platformen skal have klare regler i forhold til deres respektive roller, underretninger, forespørgsler og efterfølgende handlinger vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Chip-dumping

Når to personer i spil mod hinanden aftaler, at den ene vinder chips (jetoner) fra den anden, og der på den måde sker overførsel af midler, således at midlerne fremstår som gevinster fra spil. Det kan også forekomme, at man kan spille mod sig selv i fx onlinepoker.

Betalingsmidler

Forudbetalte kort

Ved modtagelse af forudbetalte kort vil der være samme risiko som ved modtagelse af kontanter, da spiludbyderen ikke har mulighed for at lave samme kontrol ved forudbetalte kort, som de har mulighed for ved almindelige bankkonti. Hvis forudbetalte kort modtages, skal det derfor inddrages i risikovurderingen. Kunder, der ofte anvender forudbetalte kort, bør derfor kategoriseres som højrisikokunder.

E-wallets (elektroniske tegnebøger) og cash vouchers (værdibeviser)

Betaling med e-wallets og cash vouchers kan udgøre en risiko, da det er vanskeligt at spore midlernes ophav. Spiludbyderen skal derfor i sin risikovurdering have taget højde for dette parameter, hvis spiludbyderen accepterer betaling med e-wallets eller cash vouchers.

Flere betalingstjenester

Hvis spilleren regelmæssigt skifter mellem flere betalingstjenester på sin spilkonto, er dette en risikoindikator, som spiludbyderen bør være opmærksom på og forholde sig til.

3.2.2 Landbaseret kasino

3.2.2.1 Identifikation og vurdering af risikofaktorer

Nedenfor er uddybet nogle af de risikofaktorer, der er til stede ved udbud af landbaseret kasino.

- Virksomhedens kundetyper.
 - Storspillere.
 - Måneds- og årskortholdere (forretningsforbindelse).
 - Lejlighedsspillere.
 - Politisk eksponerede personer (PEP), nærtstående til PEP eller nære samarbejdspartnere til PEP, både indenlandske og udenlandske.
 - Spillere, der ændrer i deres sædvanlige spilmonster.
 - Spillere, der er tilbageholdende med oplysninger.
 - Stråmandsaktivitet.
 - Produkter.
 - Typer af spil, der udbydes, fx kortspil og roulette.
 - Leveringskanaler (fx fysisk fremmøde)
 - Type og effektivitet af de eksisterende overvågningsmekanismer.
 - Udbud af multiplayer-spil, hvor der spilles mod andre spillere.
 - Forretnings- og transaktionsomfang.
 - Typer af betalingsmidler, der accepteres fra spillere, herunder kontanter.
 - Veksling af penge uden væsentlig spilaktivitet.
 - Chip-dumping i poker.
 - Spillerens samlede antal transaktioner og/eller transaktionsstørrelser, der er store set i forhold til kasinoets ressourcer, hvilket vanskeliggør overvågning.
 - Størrelse af lokaler.
 - Om kasinoets forretningsmodel vedrører en af følgende muligheder eller dem begge:
 - Tiltrækker et stort antal spillere, der spiller for relativt små beløb.
 - Tiltrækker et mindre antal spillere, der spiller for relativt store beløb.
 - Erfaringsniveau hos medarbejderne.
 - Samarbejde med andre aktører.
 - Geografiske risici.
 - Kasinoets beliggenhed.
 - Registrering af kunder bosiddende i udlandet.

Nedenfor er en uddybning af nogle af ovenstående risikofaktorer.

Storspillere

Storspillere er en risiko, da det kan være svært for kasinoet at vurdere, hvorfra midlerne stammer.

Definitionen af en storspiller kan variere alt efter hvilket kasino, der er tale om. Overordnet kan spillere betragtes som storspillere på grund af deres samlede spilforbrug over et tidsrum. Tilsvarende kan hverdagsspillere, der spiller for et forholdsvist stort beløb ved et begrænset antal lejligheder, også betragtes som storspillere. Storspillere kan også være spillere, der ved et enkelt besøg bruger en meget stor sum penge.

Et landbaseret kasino skal have forståelse for, hvorfra deres storspilleres kilder til indkomst eller formue stammer. Kasinoet skal udarbejde forretningsgange for, hvordan kasinoet opnår viden om spillernes finansielle ressourcer. Disse forretningsgange skal være baseret på en risikobaseret vurdering taget af kasinoet. Oplysninger om indkomst og formue kan give et vist indblik i det sandsynlige niveau for disponible aktiver, som spillerne har rådighed over. For mere information om dette, se afsnit 6.5.1.3 om midlernes oprindelse.

Lejlighedsspillere

Lejlighedsspillere, herunder turister, kan udgøre en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, da det kan være vanskeligt at vurdere, om deres transaktioner afviger fra deres normale adfærd.

Politisk eksponerede personer, nærtstående og nære samarbejdspartnere, både indenlandske og udenlandske

En politisk eksponeret person (PEP) er en højrisikokunde, hvorfor spiludbyderens risikovurdering skal tage højde for dette. For nærmere information og definition af PEP, nærtstående og nære samarbejdspartnere henvises til afsnit 6.7.

Spillere, der ændrer i deres sædvanlige spilmonster

Under denne kategori hører faste spillere, der kan udgøre en risiko, hvis deres forbrug ændrer sig, fx hvis deres forbrug drastisk øges, eller hvis deres spilmonster ikke passer til deres spilprofil.

Type af udbudte spil

Spiludbydere skal foretage en risikovurdering af, om nogle af de spil, der udbydes i kasinoet, er mere eksponerede for hvidvask end andre.

Chip-dumping i poker

Hvis spillere spiller mod hinanden i poker i stedet for mod kasinoet, kan de på forhånd have aftalt, at en spiller bevidst skal tabe til en anden spiller for herved at få kriminelt udbytte til at fremstå som en legal gevinst fra spil. Spiludbyderen skal have klare regler i forhold til underretninger, forespørgsler og efterfølgende handlinger vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Overvågningsmekanismer

Det landbaserede kasino skal have IT-systemer, der bør tilpasses for at sikre nøjagtig overvågning af spillere og sikre, at de nødvendige oplysninger registreres og opbevares. En risikobaseret tilgang kan dog ikke udelukkende være afhængig af IT-systemer, hvorfor der også skal være et menneskeligt tilsyn og personale, der svarer til risikoniveauet i spiludbyderens virksomhed.

Det bemærkes, at der også er krav til opbevaring af oplysninger i bekendtgørelse om landbaserede kasinoer, se afsnit 9.5.

Betalingsmidler

Kontant

Ved modtagelse af kontanter har kasinoet ikke mulighed for at lave samme kontrol, som det har mulighed for ved almindelige bankkonti. Kunder, der ofte ankommer med kontanter, som bliver vekslet, eller som ankommer med et stort beløb i kontanter, bør derfor kategoriseres som højrisikokunder. Spillere kan på et landbaseret kasino veksle store mængder af ulovligt udbytte til store sedler, der er lettere at skjule eller transportere. Visse kontante indskud fra en kunde, navnlig kontante indskud, der anses for relativt store enten i forhold til 1) et bestemt kasinos gennemsnitlige indskud, eller 2) hvad der vides om en kundes finansielle situation, kan også udgøre en risikofaktor.

Veksling af penge uden væsentlig spilaktivitet

Hvis en spiller ankommer til kasinoet med et pengebeløb, som spilleren får vekslet til jetoner for dernæst at forlade kasinoet igen uden reelt at have spillet særlig meget, kan det medføre, at en tilbageveksling af disse jetoner til kontanter vil få kontanterne til at fremstå som gevinster fra spil på trods af, at der kan være tale om ulovlige midler. Et landbaseret kasino skal vurdere risikoen og agere ud fra denne risiko i de tilfælde, hvor dette kan forekomme.

Stråmandsaktivitet

Stråmandsaktivitet kan foregå i de tilfælde, hvor en person veksler penge til jetoner, giver jetonerne videre til en anden person på kasinoet, som dernæst blot veksler jetonerne til penge igen. Herved er der reelt ikke spillet for pengene, men blot sket en veksling ad flere omgange, og udbyttet fremstår derved som en legal gevinst.

Samarbejde med andre

Hvis kasinoet eksempelvis har kommercielle arrangementer, skal kasinoet sikre, at forretningspartnere og forretningspartneres personale er ærlige og troværdige.

Registrering af kunder bosiddende i udlandet

Udbydere af landbaseret kasino bør have procedurer for, hvordan de registrerer en kunde bosiddende i udlandet, herunder specielt spillere fra lande, der ikke er omfattet af EU/EØS eller lande, som er omfattet af FATF-listen, EU-sanktionslister eller øvrige lister.

3.2.3 Landbaseret væddemål

3.2.3.1 Ansvarssubjekt

Det bemærkes, at risikoen for hvidvask via landbaserede væddemål vurderes som høj i Den nationale risikovurdering for hvidvask 2018, som er udgivet af Hvidvasksekretariatet i SØIK. Risikovurderingen foretaget af udbydere af landbaseret væddemål skal tage højde for dette og dermed have tilstrækkelige foranstaltninger til at forhindre hvidvask.

En væsentlig årsag til, at risikoen er vurderet høj, er bl.a., at ansvarssubjektet i hvidvaskloven er den forpligtede enhed, dvs. spiludbyderen, da det er spiludbyderen, som er omfattet af loven. En forhandler af landbaseret væddemål er dermed ikke ansvarssubjekt ved en overtrædelse af hvidvasklovgivningen. Spiludbyderen kan løfte sit ansvar for at sikre, at eksempelvis forbundne transaktioner kan identificeres, ved at have skriftlige procedurer til sit forhandlernetværk. Procedurerne skal gøre det muligt for forhandleren at konstatere, hvordan denne skal kontrollere og bedømme, om transaktioner kan anses for at være forbundne. Det er en forudsætning, at spiludbyderen kontrollerer, at både forhandleren og dennes ansatte er undervist i reglerne, og at de i praksis anvender og efterlever reglerne. Risikovurderingen udarbejdet af spiludbyderen skal tage højde herfor. Forhandlerne og deres ansatte skal uddannes og oplæres i de procedurer, som i øvrigt skal være operationelt anvendelige.

En anden væsentlig årsag er, at spilleren i høj grad har mulighed for at være anonym samt anvende kontanter, hvilket nærmere specificeres nedenfor.

3.2.3.2 Identifikation og vurdering af risikofaktorer

Nedenfor er oplistet nogle af de risikofaktorer, der er til stede ved udbud af landbaseret væddemål.

- Virksomhedens kundetyper.
 - Anonymitet.
 - Politisk eksponerede personer (PEP'er), nærtstående til PEP eller nære samarbejdspartnere til PEP, både indenlandske og udenlandske.
 - Spillere, der er tilbageholdende med oplysninger.
 - Loyalitetskort.
- Produkter.
 - Spil til lave odds.
- Leveringskanaler (fx fysisk fremmøde, internet mv.)
 - Selvbetjeningsterminaler.
- Forretnings- og transaktionsomfang.
 - Vouchere og gevinstkort.
 - Introduktion af kontanter – overførsel til konto.
 - Indbyrdes forbundne transaktioner.
 - Gevinstkvitteringer.
 - Forhandlerleddet.
- Geografiske risici.
 - Spillere bosat i udlandet.

Nedenfor er en uddybning af nogle af ovenstående risikofaktorer.

Anonymitet

Ved indgåelse af et landbaseret væddemål kan spilleren umiddelbart være anonym, medmindre forhandleren ser en mistænkelig adfærd hos spilleren, som ikke kan afkræftes, eller hvis der modtages en indsats, udbetales en gevinst eller begge dele på mindst 2.000 euro, hvorefter der er en forpligtelse til at foretage kundekendingsprocedurer. I og med at spilleren i stort omfang kan være anonym, øger dette også risikoen for hvidvask, idet spilleren uden problemer kan få kriminelt udbytte til at fremstå som legale midler ved at sætte penge på et væddemål og herefter få en gevinstkvittering.

Loyalitetskort

Kunder med et loyalitetskort udgør en risiko i de tilfælde, hvor det er muligt at anvende kontanter til at spille for, hvorefter en eventuel gevinst bliver indsat på spillerens bankkonto, fordi spilleren har et loyalitetskort. På den måde bliver kontanter overført direkte ind i det finansielle system uden nogen form for kontrol forinden.

Spil til lave odds

Hvis der spilles på lave odds, er risikoen for at tabe penge relativt begrænset, hvorved man på den måde kan hvidvaske penge. Ligeledes kan man som spiller spille på alle tænkelige udfald af et væddemål, hvorved risikoen elimineres, og man dermed er sikker på en gevinst.

Selvbetjeningsterminaler

Spiludbydere, der udbyder væddemål via selvbetjeningsterminaler, skal foretage en grundig risikovurdering af, hvordan udbud af væddemål via selvbetjeningsterminaler påvirker de hensyn og forpligtelser, der følger af hvidvasklovgivningen. Det faktum, at forhandleren ikke har nogen direkte kontakt med en spiller i forbindelse med indgåelsen af et væddemål, øger den risiko, der er til stede for, at der bliver forsøgt på hvidvask af penge. Ved en eventuel gevinst kan det lade sig gøre for spilleren ligeledes at få en gevinstkvittering uden kontakt til personalet i spilbutikken, hvilket igen øger risikoen for hvidvask. Spiludbyderen skal derfor have foretaget passende foranstaltninger for at imødegå denne risiko.

Spillemyndigheden karakteriserer enhver væddemålsterminal som selvbetjent, hvis man kan endeligt indgå væddemål uden at være i kontakt med butikkens personale.

Vouchere og gevinstkort

Vouchere og gevinstkort med mulighed for direkte overførsel af gevinster, betragtes som alternative betalingsmidler i forhold til kontanter eller betalingskort. Vouchere og gevinstkort vil på linje med kontanter kunne overdrages til andre personer, der vil kunne omsætte voucheren/gevinstkortet i terminalen uden at være i kontakt med personalet. Det samme gør sig gældende med gevinstkuponer.

Spiludbydere skal have en forståelse for, at det udgør en særlig risiko, når kontanter og alternativer hertil introduceres direkte ind i det finansielle system. Spiludbyderen skal derfor have tilstrækkelige forebyggende foranstaltninger herimod og bør ”tracke” og gemme sådanne transaktioner.

Introduktion af kontanter – overførsel til konto

Overførsel af gevinster til andre personer end spilleren eller anden konto end spillerens NemKonto udgør en særlig risiko for hvidvask. Dette forudsætter, at der er foretaget kundekendskabsprocedurer, da forhandleren/den ansatte i modsat fald ikke kan vide, hvem spilleren er. Spiludbyderen bør som følge heraf iværksætte forebyggende foranstaltninger til imødegåelse heraf, ligesom transaktionen bør registreres og gemmes.

Indbyrdes forbundne transaktioner

Spiludbyderen skal have procedurer for, hvordan den enkelte kiosk, butik mv. skal vurdere, om kundens transaktioner er indbyrdes forbundne, idet der i så fald skal udføres kundekendskabsprocedurer. Se mere herom i kapitel 6. Det kan være vanskeligt at identificere indbyrdes forbundne transaktioner taget i betragtning af, at det givetvis ikke er det samme personale, som står i den pågældende spilbutik en hel dag, hvorfor der påhviler spiludbyderen en forpligtelse til at vurdere, hvordan forhandleren i givet fald skal vurdere, om transaktioner er indbyrdes forbundne.

Det bemærkes i den anledning, at en spiller med et loyalitetskort eller et lignende spillkort er en forretningsforbindelse, hvorfor der for denne kundetype er andre regler for iværksættelse af kundekendskabsprocedurer.

Gevinstkvitteringer

Ved køb af et landbaseret væddemål kan spilleren få udleveret en gevinstkupon, hvis spilleren vinder en gevinst. Disse gevinstkvitteringer kan handles med det formål at få kriminelt udbytte til at fremstå som en legal gevinst fra spil. Spiludbyderen skal derfor have passende procedurer, der sikrer imod, at dette kan forekomme.

Forhandlerledet

Det faktum, at forhandleren ikke er ansvarssubjekt efter hvidvaskloven, indebærer, at det påhviler spiludbyderen at have tilstrækkelige foranstaltninger til at forhindre hvidvask og terrorfinansiering. Spiludbyderen skal uddanne og træne forhandlerne og deres ansatte i de regler, der gælder i hvidvaskloven for dermed at sikre, at der er kendskab til og forståelse for reglerne. Det er således i sidste ende spiludbyderens ansvar, at forhandlerne og deres ansatte kan identificere en eventuelt mistænkelig adfærd og i øvrigt har øje for i hvilke henseender, der skal foretages kundekendingsprocedurer.

Spillere bosat i udlandet

Udbydere af landbaseret væddemål bør være opmærksomme på den risiko, der er forbundet med salg til kunder fra lande uden for EU/EØS eller lande, der er opført på FATF-listen, EU-sanktionslister eller øvrige lister. Forhandlerne af landbaseret væddemål skal således modtage undervisning i behandlingen af denne type kunder.

4 Politikker, forretningsgange og kontroller

Hvidvasklovens § 8, stk. 1

Spiludbyderen skal udarbejde skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller.

Politikker skal i denne sammenhæng forstås som spiludbyderens overordnede beslutninger om, hvordan spiludbyderens virksomhed skal indrettes, og hvordan opgaver relateret til forebyggelse af hvidvask skal løses på baggrund af den risikoprofil, som spiludbyderen har opnået i risikovurderingen af virksomheden.

Forretningsgange forstås som spiludbyderens konkrete og operationelle udmøntning af politikkerne. Vurderingerne bliver fx til procedurer og arbejdsbeskrivelser.

Kontroller er spiludbyderens kontrol af, at politikker og forretningsgange overholdes. De enkelte kontroller skal være beskrevet i spiludbyderens politikker og forretningsgange. Der skal endvidere være en uafhængig intern kontrol med, at kontrollerne foretages, og at de er egnede og effektive.

Se model i afsnit 3.1, der illustrerer processen fra konstateringen af den iboende risiko til konstateringen af den risiko, der er tilbage, når virksomheden har truffet beslutning om politikker, forretningsgange mv.

Spiludbyderens politikker og forretningsgange skal udarbejdes på baggrund af risikovurderingen. Der er ingen formkrav udover skriftlighed. Endvidere skal de være tilgængelige og effektive for spiludbyderen. De skal som minimum omfatte emnerne

- risikostyring,
- kundekendskabsprocedurer,
- undersøgelses-, noterings-, og opbevaringspligt,
- underretningspligt,
- screening af medarbejdere og
- intern kontrol.

Risikostyring er spiludbyderens opmærksomhed på risici samt spiludbyderens håndtering af og reaktion på nye konstaterede risici.

Spiludbyderen skal i forbindelse med ovenstående tage højde for, at virksomhedens egen forretningsmodel kan fordre andre emner, der skal indeholdes i politikkerne og forretningsgangene.

4.1 Politikker

En politik skal indeholde identifikation, vurdering og afgrænsning af spiludbyderens risikofaktorer samt de overordnede strategiske mål til forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering med udgangspunkt i den foretagne risikovurdering.

En politik for risikostyring fastsætter blandt andet formål, risikoområder, ansvarsfordeling, risikovillighed samt den organisatoriske forankring af risikoledeelse- og styring.

4.2 Forretningsgange

Ved forretningsgange forstås en beskrivelse af de aktiviteter, som spiludbyderen skal udføre med henblik på at sikre, at lovgivningen og anden regulering bliver overholdt, samt at spiludbyderens politikker og retningslinjer efterleves.

Det er vigtigt at pointere, at forretningsgangene skal tage udgangspunkt i spiludbyderens forretningsmodel og på en klar og tydelig måde beskrive, hvordan spiludbyderen skal overholde reglerne.

Det er et krav, at forretningsgangene er lettilgængelige og overskuelige for medarbejderne. I forretningsgangene skal være angivet, hvem der er ansvarlig for de enkelte opgaver, samt hvordan opgaverne skal udføres. Som eksempel kan nævnes, at det skal være beskrevet, hvorledes noteringspligten overholdes, fx ved at de ansatte noterer observationer og informationer på spillerens kundeprofil, og med hvilket interval dette bør ske eventuelt på baggrund af spillerens spilaktivitet.

Forretningsgangene skal være operationelt anvendelige, og de ansatte skal derfor efter at have konsulteret disse vide, hvordan de løfter deres opgave.

4.3 Kontroller

Spiludbyderen skal foretage en kontrol af, om virksomheden overholder lovens krav. Kontrolforanstaltningerne skal være beskrevet, og det skal kunne dokumenteres, at de foretagne kontroller er udført. Kontroller skal foretages med passende mellemrum på områderne inden for risikostyring, kundekendingsprocedurer, undersøgelses-, noterings-, opbevarings- og underretningspligt. Ligeledes skal der foretages en kontrol af, om kontrollerne rent faktisk foretages.

5 Ansvar, uddannelse og koncerner

5.1 Ansvar for overholdelse af reglerne

Det overordnede ansvar for, at spiludbyderen overholder hvidvaskområdet, påhviler virksomhedens øverste ledelse. Ledelsen bør sikre, at dennes involvering i emner om hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er synlig for bestyrelsen og for alle medarbejdere og forretningspartnere. Ledelsen har et personligt ansvar for at sikre, at der er tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og procedurer på plads i virksomheden.

Det er ikke et krav for spiludbydere, at de udpeger en ansat, der har fuldmagt til at træffe beslutninger på vegne af virksomheden, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 2.

Spillemyndigheden anmoder imidlertid om navnet på en hvidvaskansvarlig hos spiludbyderen i forbindelse med ansøgning om tilladelse til udbud af væddemål og onlinekasino. Denne person skal indlevere sit CV til Spillemyndigheden, så det kan dokumenteres, hvilken erfaring den pågældende har inden for området. Hvis en ny person udpeges, skal Spillemyndigheden orienteres om dette.

Spiludbyderen er ansvarlig for at meddele og indlevere en række oplysninger til Spillemyndigheden, hvis denne ønsker at etablere en filial eller et repræsentationskontor i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande. Dette følger af hvidvasklovens § 31 b, stk. 1.

5.1.1 Ansvarligt direktionsmedlem

Hvis det vurderes relevant, skal virksomheder udpege et medlem af direktionen, der er ansvarlig for virksomhedens gennemførelse af kravene i hvidvaskloven.

Der er ikke et krav om, at virksomheder uden en direktion er forpligtet til at udpege en person med denne funktion.

Det ansvarlige direktionsmedlems forpligtelse er især at sikre, at spiludbyderen lever op til reglerne i hvidvaskloven. Der kan således eksempelvis holdes møder med de medarbejdere, der er ansat til at overvåge spilleres spilaktivitet og lignende med henblik på at få en status om overholdelse af reglerne.

5.2 Uddannelse

Hvidvasklovens § 8, stk. 6

Spiludbydere skal sikre sig, at deres medarbejdere samt ledelsen modtager fornøden uddannelse i kravene i hvidvaskloven og relevante bestemmelser om databeskyttelse. Det er ikke tilstrækkeligt, at spiludbyderens skriftlige politikker og forretningsgange blot bliver udleveret til de ansatte med henblik på, at de selv gennemgår kravene. Det er heller ikke tilstrækkeligt, at undervisningen kun tager udgangspunkt i lovgivningens krav. Undervisningen skal således også berøre spiludbyderens virksomhed og de konkrete forhold, der knytter sig hertil i relation til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

Der skal ske efteruddannelse af de ansatte og ledelsen med passende mellemrum, herunder eksempelvis ved opdatering af spiludbyderens risikovurdering.

5.3 Koncernforbundne virksomheder

Hvidvasklovens § 9

Det er et krav, at koncernforbundne virksomheder udover kravene i § 8 tillige har skriftlige politikker og forretningsgange for databeskyttelse og udveksling af oplysninger, der udveksles med det formål at bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, inden for koncernen.

Det er vigtigt at understrege, at kravene kun gælder de virksomheder inden for koncernen, som er omfattet af hvidvaskloven. Som eksempel kan således nævnes, at et datterselskab, der ikke er omfattet af hvidvaskloven, således heller ikke er underlagt disse krav.

Procedurerne omkring udveksling af oplysninger i koncernen skal overholde databeskyttelseslovgivningens regler herom.

Der er ligeledes krav om, at risikovurdering, politikker og forretningsgange i et moderselskab dækker hele koncernen, vel at mærke de dele, der er omfattet af hvidvaskloven. I praksis betyder dette, at procedurerne kan udarbejdes fra centralt hold i eksempelvis moderselskabet, men det kræves dog, at de enkelte procedurer er tilpasset den konkrete juridiske enheds forhold.

6 Kundekendskabsprocedurer

Hvidvasklovens kapitel 3, §§ 10-18

6.1 Formålet med kundekendskabsprocedurer

Det er et grundlæggende krav i hvidvaskloven, at spiludbydere skal kende deres kunder. Formålet med kundekendskabsprocedurer er, at spiludbyderne ved, hvem deres kunder er, og hvad der er kundens formål med forretningsforbindelsen. For en spiludbyder er det således vigtigt at sikre sig, at kundens formål med at spille ikke er for at forsøge at hvidvaske penge. Spiludbyderen skal forholde sig til ændringer i et omfang, der bør påkalde sig opmærksomhed, fx hvis en spiller, der normalt kun spiller væddemål, lige pludselig går over til kun at spille på spilleautomater. I relation til at spiludbyderne skal kunne sikre dette, kræver det, at de kender deres kunder, og at de har procedurer for, hvad der skal iagttages og iværksættes, hvis der er tegn på forsøg på hvidvask af penge.

6.2 Indhentning og kontrol af identitetsoplysninger

6.2.1 Forskelle i lovgivning

Hvidvasklovens kapitel 3 indeholder de krav, som en udbyder af spil skal opfylde i forhold til at identificere sine kunder og vedligeholde dette kendskab.

En række bekendtgørelser, som regulerer det konkrete udbud af spil under forskellige tilladelser, indeholder ligeledes en række legitimationskrav. Det drejer sig om:

- Bekendtgørelse om onlinekasino.
- Bekendtgørelse om online væddemål.
- Bekendtgørelse om landbaserede kasinoer.

Udbydere af spil skal være opmærksomme på, at selvom der er en række sammenfald mellem de identitetsoplysninger, som skal indhentes om spilleren, vil en opfyldelse af kravene efter spillelovgivningen ikke nødvendigvis være det samme som, at udbyderen opfylder kravene efter hvidvaskloven. Fx er kravet til kvaliteten af dokumentationskilder større efter hvidvaskloven, end den er i forhold til spillelovgivningen. Hvidvaskloven giver også adgang til at handle på andres vegne, hvorimod der specifikt står i bekendtgørelse om onlinekasino og bekendtgørelse om online væddemål, at spilleren udelukkende må handle på egne vegne, og at spiludbyderen skal betinge registreringen som kunde af dette.

Mens spillelovgivningen kræver, at spillerens adresse indhentes, er dette ikke et krav efter hvidvaskloven. Det er i både spillelovgivningen og i hvidvaskloven imidlertid et krav, at der ikke sker autoudfyldning af spillerens legitimationsoplysninger efter fx indtastning af CPR-nummer, eller at oplysninger indhentes uden spillerens medvirken.

Hvidvaskloven skærper herudover kravene til kundekendskab afhængig af risikovurderingen.

Grunden til forskellene skal findes i, at kravene i dag er fastsat af forskellige årsager. Spillelovgivningens krav vedrører primært ansvarligt spil og deraf bl.a. beskyttelse af mindreårige og muligheden for anvendelse af Spillemyndighedens Register Over Frivilligt Udelukkede Spillere (ROFUS).

Det bemærkes i den anledning, at en spiludbyder til enhver tid er forpligtet til at overholde både hvidvasklovgivningen og spillelovgivningen.

6.2.2 Kontrol af identitetsoplysninger

Identitetsoplysningerne indhentet fra kunden skal kontrolleres ved oplysninger, som stammer fra en pålidelig og uafhængig kilde. Herved forstås eksempelvis elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente nationale myndigheder.

Spiludbyderen skal sikre sig, at der er tale om en aktuel kilde, hvilket er særlig relevant, når det omhandler id-dokumenter og gyldigheden af disse. Hvis spiludbyderen vurderer, at der er øget risiko ved kunden, skal der foretages yderligere handlinger, uanset om spillerens identitetsoplysninger er kontrolleret. Det er i øvrigt en konkret vurdering, hvor meget dokumentation der skal foreligge, for at der kan siges at være tilstrækkelig kontrol af spillerens oplysninger.

Spiludbyderen kan eksempelvis foretage en søgning i en database som CPR-registret, ligesom spiludbyderen kan anmode om at få tilsendt kopi af kørekort eller pas. Det forhold, at der ved onlinespil er tale om distancekunder, fordi kunden og spiludbyderen ikke mødes fysisk, øger herudover behovet for, at spiludbyderen har mitigerende tiltag, som kan sikre, at kunden reelt set er den person, som vedkommende udgiver sig for at være.

Hvad angår NemID og brugen af dette som en pålidelig og uafhængig kilde, bemærkes det, at NemID kun kan bruges som den eneste kontrolkilde i de tilfælde, hvor der efter foretagelse af en risikovurdering er tale om, at spiludbyderen kan foretage lempede kundekendskabsprocedurer over for den pågældende spiller. I alle andre tilfælde kan kontrol med NemID ikke stå alene og skal således suppleres af en anden kontrolkilde eller andre mitigerende tiltag.

6.3 Hvornår skal en spiludbyder gennemføre kundekendskabsprocedurer?

En spiludbyder skal gennemføre kundekendskabsprocedurer i følgende situationer:

- 1) Når der etableres en forretningsforbindelse.
- 2) Når en kundes relevante omstændigheder ændrer sig.
- 3) På passende tidspunkter.
- 4) Ved udbud af spil, hvor indsats eller udbetaling af gevinster (eller begge dele) er på mindst 2.000 euro.
- 5) Ved mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme.
- 6) Ved tvivl om tidligere indhentede oplysninger om kunden.

Dette følger af hvidvasklovens § 10.

Nedenfor følger en nærmere gennemgang af, hvad kundekendskabsprocedurer inden for de forskellige områder onlinespil, landbaseret kasino og landbaseret væddemål indebærer af nødvendige skridt for spiludbyderen for at forebygge hvidvask.

Fælles for alle områder er, at der skal foretages kundekendskabsprocedurer på passende tidspunkter, når en kundes relevante omstændigheder ændrer sig, ved udbud af spil, hvor indsatsen eller udbetaling er over et vist beløb, ved mistanke om hvidvask og ved tvivl om tidligere indhentede oplysninger uanset øvrige opstillede krav.

6.3.1 Når en kundes relevante omstændigheder ændrer sig

Spiludbyderen skal gennemføre kundekendingsprocedurer på ny, hvis en kundes relevante omstændigheder ændrer sig, fx hvis en kunde får status som politisk eksponeret person (PEP). Spiludbyderen skal ud fra en risikovurdering tage stilling til, om der grundet de ændrede forhold skal indhentes identitetsoplysninger eller lignende på ny.

6.3.2 Passende tidspunkter

Der påhviler ligeledes spiludbyderen en forpligtelse til at gennemføre kundekendingsprocedurer med passende intervaller i kundeforholdet. Det skal således kunne dokumenteres, at spiludbyderen til hver en tid har korrekte og tilstrækkelige oplysninger om spillerne.

Spiludbyderen skal fastsætte, hvad passende intervaller er på et risikobaseret grundlag, forstået på den måde, at spillerne med fordel kan opdeles i grupper alt afhængig af eksempelvis spilaktivitet, spilforbrug etc.

6.3.3 Udbud af spil, hvor indsats eller udbetaling af gevinst (eller begge dele) er på mindst 2.000 euro

Spiludbyderen er forpligtet til at gennemføre kundekendingsprocedurer, hvis dette ikke allerede er sket ved etablering af forretningsforbindelsen, i de tilfælde, hvor spilleren lægger en indsats, får udbetalt en gevinst eller begge dele på mindst 2.000 euro, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Det er valgfrit for spiludbyderen, hvornår i processen denne foretager kundekendingsproceduren.

Som hovedregel anses transaktioner flere gange i forbindelse med en spiludbyders salg af væddemål inden for et døgn hos samme forhandler for at være indbyrdes forbundet. Som eksempel kan nævnes, at hvis en kunde går ind og ud af den samme butik flere gange på et døgn og foretager flere transaktioner i forbindelse hermed, så vil det være at betragte som forbundne transaktioner. Dette samme er tilfældet, hvis kunden deler transaktionen op ved samme besøg.

Det skal bemærkes, at definitionen af en sammenhængende transaktion i det landbaserede udbud af væddemål ikke kan anvendes ved onlinespil, da den tilgængelige datamængde og generelle muligheder for at følge spilleren her er langt større.

For nærmere information om landbaseret væddemål se afsnit 6.6.

6.3.4 Mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering

Det er et krav, at spiludbyderen foretager kundekendingsprocedurer i de tilfælde, hvor spiludbyderen har viden eller mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Hvis det forekommer, at spilleren nægter at afgive nødvendige oplysninger for at kunne gennemføre kundekendingsproceduren, skal spiludbyderen foretage en underretning til Hvidvasksekretariatet i SØIK med de oplysninger, som spiludbyderen er i besiddelse af.

6.3.5 Ved tvivl om tidligere indhentede oplysninger om kunden

Hvis spiludbyderen får grund til at så tvivl om, hvorvidt tidligere indhentede oplysninger om spilleren er korrekte eller tilstrækkelige, er denne forpligtet til at gennemføre kundekendingsprocedurer på ny.

Der skal foretages en konkret vurdering af, hvilke oplysninger der er nødvendige at indhente og ud fra en risikovurdering vurdere, om det er hele eller kun dele af kundekendingsproceduren, der skal gennemføres igen.

6.4 Onlinespil

6.4.1 Forretningsforbindelse

For at blive registreret som kunde hos en online spiludbyder er det et krav, at kunden opretter en spilkonto. En spiludbyder etablerer således en forretningsforbindelse med en spiller, når denne ønsker at spille hos udbyderen første gang.

6.4.1.1 Indhentelse af dokumentation

Kunden skal ifølge hvidvaskloven afgive oplysninger om navn og CPR-nummer. Kunden skal selv afgive oplysningerne, og der må derfor ikke ske automatisk udfyldning ved fx indtastning af cpr-nummer.

Hvis kunden ikke har et CPR-nummer, skal anden lignende identifikationsoplysning indhentes. Det kan være et personregistreringsnummer eller ID-nummer, som anvendes af offentlige myndigheder i det land, hvor den pågældende er bosat til daglig.

Det er vigtigt at bemærke, at såfremt en kunde blot ikke ønsker at opgive sit cpr-nummer, er dette ensbetydende med, at kunden ikke kan oprettes som spiller. Her er der en parallel til spillelovgivningen, idet spiludbyderen ligeledes risikerer at overtræde de gældende regler i forhold til Spillemyndighedens Register Over Frivilligt Udelukkede Spillere (ROFUS), hvis en spiller får lov at oprette en spilkonto uden angivelse af CPR-nummer og dermed får lov at spille på trods af, at den pågældende spiller kan stå opført i ROFUS. Det betyder, at spiludbyderen er forpligtet til at kontrollere spillerens forhold, før spil kan tillades.

Det er herudover et krav i spillelovgivningen, at kundens adresse skal afgives. Adressen skal være spillerens permanente adresse (bopæl). En postboksadresse opfylder ikke kravet. I tilfælde af at spilleren er hjemløs, kan det accepteres, at kunden registreres, selvom adresseoplysninger ikke foreligger. Spilleren kan i stedet indhente dokumentation fra kommunen, som bekræfter, at spilleren er hjemløs. Indhentes oplysning om adressen ikke, skal spiludbyderen kunne begrunde over for Spillemyndigheden, at dette ikke er nødvendigt. Tilsvarende løsninger må findes ved andre tilfælde af umulighed.

Som det er nævnt ovenfor, skal registreringen af kunden betinges af, at kunden udelukkende handler på egne vegne, og det er således kun fysiske personer, der kan oprettes som kunder. Spillere, der spiller på vegne af eksempelvis en spilleklub, kan derved ikke oprette en online spilkonto hos en spiludbyder.

Efter registreringen bliver der oprettet en midlertidig spilkonto til kunden, medmindre der kan ske en øjeblikkelig verificering af kontoen.

6.4.1.2 Verificering af kundens identitet

De oplysninger, som kunden har afgivet, skal kontrolleres. Kundens navn, adresse og cpr-nummer skal derfor verificeres ved en pålidelig og uafhængig kilde, fx CPR-registret. For kunder uden cpr-nummer skal der indhentes dokumentation, som kan bekræfte kundens identitet.

Der er krav om supplerende dokumentation for kundens identitet, da der er tale om et aftaleforhold, som indgås online, dvs. hvor sælger og køber ikke mødes fysisk.

Supplerende dokumentation kan være:

- Anvendelse af verificeringsoplysninger fra en digital signatur.
- Indsendelse af billedlegitimation.
- Krav om, at første indbetaling sker ved en pengeoverførsel fra kundens konto i et pengeinstitut, hvor kunden har identificeret sig.
- Kunden kontaktes telefonisk, idet telefonnummeret skal være kontrolleret ved pålideligt opslag.
- Kontrakt eller lignende sendes til kunden med anmodning om, at denne underskrives og returneres.

Billedlegitimation skal være aktuel og stamme fra en pålidelig og en uafhængig kilde. Det vil typisk være udstedt af offentlige myndigheder, men det er ikke et krav.

Hvis kunden har afgivet forkerte oplysninger, skal der foretages en vurdering af, om det har været tilsigtet eller ej. Kontoen kan ikke oprettes, hvis kunden bevidst har afgivet forkerte oplysninger. Det at afgive forkerte oplysninger kan i sig selv være en mistænkelig aktivitet, hvorfor spiludbyderen skal foretage en underretning til SØIK, hvis mistanken ikke kan afkræftes.

Når kundens identitet er tilstrækkeligt verificeret, omdannes kundens spilkonto fra en midlertidig til en endelig spilkonto.

Vær altid opmærksom på de skærpede legitimationskrav og det faktum, at niveauet af dokumentation dikteres af risikovurderingen foretaget af spiludbyderen.

6.4.1.3 Løbende overvågning

Det er et krav i hvidvaskloven, at spiludbyderen løbende overvåger en etableret forretningsforbindelse. Kravet gælder både i forhold til transaktioner, som spilleren foretager og i forhold til spillerens adfærd i øvrigt.

Overvågningen indbefatter således, at der skal ske en kontrol af, om en transaktion, der foretages, er i overensstemmelse med spiludbyderens kendskab til kunden, og hvis dette ikke er tilfældet, skal spiludbyderen eksempelvis undersøge midlernes oprindelse.

Ligeledes skal spiludbyderen overvåge spillerens adfærd for at sikre, at denne er overensstemmende med spillerens forretningsprofil, som bl.a. omfatter oplysninger om formål med forretningsforbindelsen, omfang af transaktioner, størrelsen af transaktioner, hyppighed og varighed.

Midlernes oprindelse

Midlernes oprindelse dækker over oplysninger om, 1) hvorfra kundens formue oprinder, 2) hvorfra de midler, der indgår i transaktionen, oprinder, eller 3) hvor midlerne, der er en del af forretningsforbindelsen, kommer fra. Det er således relevant at undersøge, hvilke værdier eller hvilken formue spilleren har, samt hvordan spilleren tjener sine penge. I forbindelse med en transaktion kan det dermed være nødvendigt at foretage en undersøgelse af alle tre forhold for at undersøge, om en transaktion er sædvanlig eller usædvanlig for den pågældende spiller og dermed muligheden for for en spiludbyder at kunne be- eller afkræfte en mistanke om hvidvask.

Herudover bør spiludbyderen være opmærksom på spillere, der beskæftiger sig med storspil, hvor dette ikke svarer til spillerens spilprofil. Spiludbyderen bør også være opmærksom på spillerens kilder af aktiver og/eller indtægt eller spillerens erhverv. Hvis og når disse oplysninger er indhentet, kan oplysningerne bidrage til vurderingen af, om en kundes niveau af spil er rimeligt i forhold til dennes aktiver eller indtægtsniveau. For eksempel kan det være fornuftigt at undersøge en storspiller med relativt beskedne aktiver eller indkomst.

Undersøgelsen af midlernes oprindelse kan eksempelvis foretages via eksterne kilder, såsom Facebook, LinkedIn, Google, CVR, Statstidende og ejendomsvurderinger.

6.4.1.4 Skærpede krav til kundekendingsprocedurer

Der gælder et skærpet krav om kundekendingsprocedurer i en række tilfælde, bl.a. hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, samt hvor spiludbyderen har en forretningsforbindelse med en politisk eksponeret person (PEP), dennes nærtstående eller nære samarbejdspartnere.

Hvad de skærpede kundekendingsprocedurer konkret skal bestå i, vil være op til spiludbyderen at definere ud fra den risikovurdering, der i øvrigt er foretaget af spiludbyderen med henblik på de situationer, hvor der er skærpede krav.

Det kan eksempelvis være som følge af den løbende overvågning af kundeforholdet, at spiludbyderen bliver opmærksom på, at spilleren ændrer transaktionsmønster. Dette vil udgøre en risiko, som skal føre til, at spiludbyderen foretager skærpede kundekendingsprocedurer over for den pågældende spiller. Spiludbyderen kan fx indhente oplysninger om midlernes oprindelse som ovenfor nævnt.

Mere om PEP følger nedenfor i afsnit 6.7, hvor reglerne omkring PEP er beskrevet generelt for alle spilområder.

6.5 Landbaseret kasino

6.5.1 Forretningsforbindelse

På et landbaseret kasino bliver alle gæster registreret ved ankomsten. Det er dog forskelligt, om gæsten anses for at være en forretningsforbindelse eller en lejlighedsvis kunde.

Nedenstående registreringsproces vil forløbe på samme måde, uanset om kunden er en forretningsforbindelse med eksempelvis årskort til kasinoet eller en turist, som formentlig alene besøger kasinoet for én aften.

6.5.1.1 Indhentelse af dokumentation

Et kasino skal registrere følgende oplysninger om enhver ankommende gæst:

- Navn.
- Adresse.
- CPR-nummer.
- Ankomsttidspunkt.

Kasinoet skal samtidig foretage videoregistrering af gæsten.

Adressen skal være spillerens permanente adresse (bopæl). En postboksadresse opfylder ikke kravet. I tilfælde af at spilleren er hjemløs, kan det accepteres, at gæsten registreres, selvom adresseoplysninger ikke foreligger. Spilleren kan i stedet indhente dokumentation fra kommunen, som bekræfter, at spilleren er hjemløs. Alternativt kan en person fra kommunen ledsage den hjemløse og bekræfte den hjemløses identitet. Indhentes oplysning om adressen ikke, skal tilladelsesindehaver kunne begrunde over for Spillemyndigheden, at dette ikke er nødvendigt. Tilsvarende løsninger må findes ved andre tilfælde af umulighed.

Hvis kunden ikke har et CPR-nummer, skal anden lignende identifikationsoplysning indhentes. Det kan være personregistreringsnummer, som anvendes af de offentlige myndigheder i det pågældende land eller, hvis et sådant ikke anvendes, oplysninger om fødselsdato kombineret med fødested.

6.5.1.2 Verificering af kundens identitet

Ved registreringen skal gæsten fremvise legitimation, der bekræfter de registrerede oplysninger.

Ved legitimation forstås dokumentation for, at identitetsoplysningerne er korrekte. Det kan eksempelvis være pas eller kørekort.

At en kunde legitimerer sig, vil sige, at kunden giver de krævede identitetsoplysninger og viser legitimation.

Kasinoet skal være overbevist om, at gæsten er den, som gæsten udgiver sig for at være. Der må derved ikke være omstændigheder, der kan give anledning til tvivl om, at spilleren er den, som fremgår af legitimationsdokumenterne. Kasinoet bør nægte gæsten adgang, hvis der er tale om falsk identifikation eller utilstrækkelig identifikation.

Kasinoet skal i hvert enkelt kundeforhold kunne dokumentere over for Spillemyndigheden, at undersøgelsesomfanget (legitimationsproceduren) konkret har været tilstrækkeligt i forhold til risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Kasinoet skal ud fra en risikovurdering stille yderligere krav til legitimation af gæsten i situationer, der i sig selv indebærer en øget risiko for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

6.5.1.3 Løbende overvågning

Det er et krav i hvidvaskloven, at spiludbyderen løbende overvåger en etableret forretningsforbindelse. Kravet gælder både i forhold til transaktioner, som spilleren foretager og i forhold til spillerens adfærd i øvrigt.

Kasinoet skal derfor løbende vurdere, om en fast forretningsforbindelse (indehaver af måneds- eller årskort) er legitimeret på rette niveau.

Overvågningen indbefatter, at der skal ske en kontrol af, om en transaktion, der foretages, er i overensstemmelse med spiludbyderens kendskab til kunden, og hvis dette ikke er tilfældet, skal spiludbyderen eksempelvis undersøge midlernes oprindelse.

Ligeledes skal spiludbyderen overvåge spillerens adfærd for at sikre, at denne er overensstemmende med spillerens forretningsprofil, som bl.a. omfatter oplysninger om formål med forretningsforbindelsen, omfang af transaktioner, størrelsen af transaktioner, hyppighed og varighed.

Kasinoet skal altid kræve, at en spiller legitimerer sig, hvis der er mistanke om, at en transaktion har tilknytning til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Kasinoet skal også altid kræve ny legitimation, hvis der er tvivl om, hvorvidt tidligere indhentede oplysninger om spillerens identitet er korrekte eller tilstrækkelige.

Ligeledes må det forventes, at kasinoet foretager kundekendskabsprocedurer ved udbetalinger i vekselkasserne.

For en lejlighedsspiller vil det være svært for kasinoet at vurdere, hvornår der for den pågældende spiller er tale om en mistænkelig adfærd, da kasinoet ikke har noget kendskab til gæsten på forhånd. Det stiller krav til kasinoets interne procedurer på dette område. For en fast forretningsforbindelse vil kasinoet ud fra det kendskab, som kasinoet har til spilleren, bedre kunne vurdere, om gæsten udviser en mistænkelig adfærd.

Midlernes oprindelse

Midlernes oprindelse dækker over oplysninger om, 1) hvorfra kundens formue oprinder, 2) hvorfra de midler, der indgår i transaktionen, oprinder, eller 3) hvor midlerne, der er en del af forretningsforbindelsen, kommer fra. Det er således relevant at undersøge, hvilke værdier eller hvilken formue spilleren har, samt hvordan spilleren tjener sine penge. I forbindelse med en transaktion kan det dermed være nødvendigt at foretage en undersøgelse af alle tre forhold for at undersøge, om en transaktion er sædvanlig eller usædvanlig for den pågældende spiller og dermed muligheden for for en spiludbyder at kunne be- eller afkræfte en mistanke om hvidvask.

Desuden bør spiludbyderen være opmærksom på spillere, der beskæftiger sig med storspil, hvor dette ikke svarer til spillerens spilprofil. Spiludbyderen bør også være opmærksom på spillerens kilder af aktiver og/eller indtægt eller spillerens erhverv. Hvis og når disse oplysninger er indhentet, kan oplysningerne bidrage til vurderingen af, om en kundes niveau af spil er rimeligt i forhold til dennes aktiver eller indtægtsniveau. For eksempel kan det være fornuftigt at undersøge en storspiller med relativt beskedne aktiver eller indkomst.

Undersøgelsen af midlernes oprindelse kan eksempelvis foretages via eksterne kilder, såsom Facebook, LinkedIn, Google, CVR, Statstidende og ejendomsvurderinger.

6.5.1.4 Skærpede krav til kundekendingsprocedurer

Der gælder et skærpet krav om kundekendingsprocedurer i en række tilfælde, bl.a. hvor der vurderes at være en øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, samt hvor en politisk eksponeret person (PEP) eller dennes nærtstående eller nære samarbejdspartnere er gæster på et landbaseret kasino.

Hvad de skærpede kundekendingsprocedurer konkret skal bestå i, vil være op til spiludbyderen at definere ud fra den risikovurdering, der i øvrigt er foretaget af spiludbyderen med henblik på de situationer, hvor der er skærpede krav.

Det kan eksempelvis være som følge af den løbende overvågning af kundeforholdet, at spiludbyderen bliver opmærksom på, at spilleren ændrer transaktionsmønster. Dette vil udgøre en risiko, som skal føre til, at spiludbyderen foretager skærpede kundekendingsprocedurer over for den pågældende spiller. Spiludbyderen kan fx indhente oplysninger om midlernes oprindelse som ovenfor nævnt.

Der er desuden krav om skærpede kundekendingsprocedurer, hvis kunden har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande. De skærpede kundekendingsprocedurer skal omfatte en række foranstaltninger, som er beskrevet nærmere i hvidvasklovens § 17, stk. 2 og 3.

Mere om PEP følger nedenfor i afsnit 6.7, hvor reglerne omkring PEP er beskrevet generelt for alle spilområder.

6.6 Landbaseret væddemål

6.6.1 Lejlighedsvis kunder

6.6.1.1 Hvornår er der en forpligtelse til at udføre kundekendingsprocedurer?

Når man køber et væddemål i det landbaserede udbud, vil man, jf. forarbejderne til hvidvaskloven, være at betragte som en lejlighedsvis kunde. Dette indebærer, at tilladelsesindehaveren som udgangspunkt ikke er forpligtet til at gennemføre kundekendskabsprocedurer, førend kunden i forbindelse med udbud af spil lægger en indsats, får udbetalt en gevinst eller begge dele på mindst 2.000 euro, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Som hovedregel anses transaktioner flere gange i forbindelse med en spiludbyders salg af væddemål inden for et døgn hos samme forhandler for at være indbyrdes forbundet. Som eksempel kan nævnes, at hvis en kunde går ind og ud af den samme butik flere gange på et døgn og foretager flere transaktioner i forbindelse hermed, så vil det være at betragte som forbundne transaktioner. Dette samme er tilfældet, hvis kunden deler transaktionen op ved samme besøg.

6.6.1.2 Hvem har ansvaret?

Det er spiludbyderen, der har ansvaret for, at reglerne i hvidvaskloven overholdes. Spiludbyderen skal således have skriftlige procedurer til sit forhandlernetværk, som gør det muligt for forhandleren at vide, hvordan den enkelte skal kontrollere og bedømme, om en kundes transaktioner er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet, når forhandleren i forbindelse med udbud af spil modtager indsatser, udbetaler gevinster eller begge dele på mindst 2.000 euro. Procedurene skal ligeledes dække, hvad forhandlerne skal gøre med dokumentationen for, at der er foretaget kundekendskabsprocedurer, hvordan forhandleren skal informere spiludbyderen om, at der er foretaget kundekendskabsprocedurer mv.

6.6.1.3 Løbende overvågning

En løbende overvågning af, hvorvidt der er tale om forbundne transaktioner, indebærer ikke et selvstændigt krav for forhandleren til at registrere samtlige indbetalinger eller udbetalinger af gevinster eller anden tilsvarende løbende dokumentation heraf. Spiludbyderen har dog en forpligtelse til at følge op på forhandlerens efterlevelse af de skriftlige procedurer. Spiludbyderen bør i den anledning sikre sig, at der ligeledes er procedurer for løbende overvågning af kundeforholdet i de tilfælde, hvor spilleren har et loyalitetskort og dermed er at betragte som en forretningsforbindelse i hvidvasklovens forstand.

6.6.1.4 Specielle hensyn

Området for landbaseret væddemål udgør en risiko for hvidvask af penge, da der ikke automatisk bliver foretaget kundekendskabsprocedurer ved køb af et væddemål, som tilfældet er for onlinespil, hvor der etableres en forretningsforbindelse, når spilleren ønsker at spille første gang. Det stiller derfor høje krav til de spiludbydere, der udbyder landbaseret væddemål, som skal sikre, at de har procedurer, der reelt kan efterleves og faktisk bliver efterlevet af forhandlernetværket. Hvis forhandleren fx får eller har kendskab til, at en kunde har hjemsted i et land, der er opført på Europa-Kommissionens liste over højrisikotredjelande, skal forhandleren foretage skærpede kundekendskabsprocedurer, der skal omfatte en række foranstaltninger, som er beskrevet nærmere i hvidvasklovens § 17, stk. 2 og 3.

6.6.2 Forretningsforbindelse

Det kan forekomme, at en kunde bliver anset som en forretningsforbindelse i forbindelse med køb af væddemål i det landbaserede udbud. Dette vil ske, hvis kunden har et loyalitetskort hos den udbyder, der udbyder væddemål i den konkrete spilbutik, hvor kunden køber sit væddemål. Ligeledes betragtes det som en forretningsforbindelse, hvis der er mulighed for, at kunden kan få overført sin gevinst til sin bankkonto. Et loyalitetskort eller en anden ordning, der muliggør overførsler til bankkonti, etableres kun, hvis forholdet må forventes at have en vis varighed.

I disse tilfælde er der derfor krav om, at forhandleren iværksætter kundekendingsprocedurer. Hvis der er mulighed for, at kunden kan få overført sin gevinst til sin bankkonto på baggrund af, at kunden har et loyalitetskort, er dette et risikomoment, som spiludbyderen skal tage højde for i risikovurderingen.

Se nærmere om kravene til disse kundekendingsprocedurer i afsnit 6.4 om onlinespil.

6.7 Politisk eksponerede personer

6.7.1 Hvad forstås ved en politisk eksponeret person?

Politisk eksponerede personer (PEP'er) er personer, der bestrider et særligt offentligt tillidshverv og som følge heraf kan være modtagelige for bestikkelse og anden korrupsion.

Det bemærkes, at det forhold, at en person er en PEP ikke medvirker til, at personen pr. definition bliver betragtet som værende en person, der er modtagelig for korrupsion og bestikkelse. Reglerne er således forebyggende og skal også ses i lyset af, at bestikkelse og korrupsion på globalt plan er et stort problem.

Nedenfor angives hvidvasklovens definition af en PEP, hvor denne personkreds har en egentlig beslutningskompetence, herunder hvad definitionen af en indenlandsk PEP omfatter:

- Statschef, regeringschef, minister og viceminister eller assisterende ministre.
Dette omfatter alle ministre samt departementschefer.
- Parlamentsmedlem eller medlem af et tilsvarende lovgivende organ.
Dette omfatter både medlemmer af Folketinget og medlemmer af Europa-Parlamentet.
- Medlem af et politisk partis styrelsesorgan.
Dette omfatter personer i hovedbestyrelser eller tilsvarende styrende organ i Folketingets partier, hvis organets rolle er defineret i partiets vedtægter.
- Højesteretsdommer, medlem af forfatningsdomstolen og af anden højtstående retsinstans, hvis afgørelser kun er genstand for yderligere prøvelse under ekstraordinære omstændigheder.
Udover danske Højesteretsdommere omfatter dette også danske dommere ved internationale domstole.
- Medlem af revisionsret og øverste ledelsesorgan for en centralbank.
Dette omfatter direktionen for Danmarks Nationalbank, danske statsrevisorer og det danske medlem af Den Europæiske Revisionsret.
- Ambassadør, chargé d'affaires og højtstående officer i de væbnede styrker.
Dette omfatter de øverste chefer i de væbnede styrker, nærmere defineret som forsvarschef, viceforsvarschef, værnschefer og ambassadører for danske ambassader.
- Medlem af statsejet virksomheds administrative, ledende eller kontrollerende organ.
- Direktør, vicedirektør og medlem af bestyrelsen eller person med tilsvarende hverv i en international organisation.
Definitionen omfatter også direktøren i styrelser og medlemmer af bestyrelsen i styrelser, hvor denne personkreds har en egentlig beslutningskompetence.
- Direktører, vicedirektører, bestyrelsesmedlemmer og personer med tilsvarende hverv i internationale organisationer.
Dette omfatter personer, der er indstillet, udpeget eller ansat af regeringen, et ministerium eller en minister i en international organisation, som er etableret ved indgåelse af en formel international politisk aftale.

Både indenlandske og udenlandske PEP'er er omfattet af hvidvaskloven.

6.7.2 Finanstilsynets liste over indenlandske politisk eksponerede personer

Finanstilsynet fører, vedligeholder og offentliggør en liste over aktuelle indenlandske politisk eksponerede personer. Der er et link til listen på Spillemyndighedens hjemmeside under afsnittet om ”Bekæmpelse af hvidvask”.

Listen indeholder oplysninger om navn, fødselsdato og stillingsbetegnelse. Listen indeholder ikke oplysninger om nærtstående eller nære samarbejdspartnere til indenlandske PEP’er.

Listen bygger på oplysninger, der bliver indberettet til Finanstilsynet. Reguleringen pålægger de virksomheder, styrelser og organisationer, der står i et arbejdsgiverlignende forhold til en PEP, at indberette navneoplysninger og at indberette, når der sker ændringer.

Bemærk, at listen er et værktøj, men at spiludbyderen kan være nødsaget til at indsamle oplysninger andetsteds, fx ved indenlandske PEP’er og nærtstående og nære samarbejdspartnere i øvrigt.

6.7.3 Nærtstående til en politisk eksponeret person

En nærtstående til en politisk eksponeret person defineres som værende PEP’ens

- ægtefælle, registrerede partner eller samlever,
- forældre og disses ægtefæller, registrerede partnere eller samlever,
- børn og disses ægtefæller, registrerede partnere eller samlever

Begrebet omfatter dermed ikke fx søskende eller stedbørn og stedforældre.

Nærtstående skal identificeres, da de kan drage nytte af deres nære forbindelse til den politisk eksponerede person eller misbruges som konsekvens heraf.

Udbydere af spil skal behandle nærtstående efter samme regler som PEP’er. Det bemærkes dog, at en nærtstående skal behandles efter samme regler som andre kunder, hvis PEP’en ophører med at være PEP. I det tilfælde vil nærtstående alene skulle undergives skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis spiludbyderen vurderer, at der er grundlag for at betragte den nu tidligere nærtstående til en PEP som værende i kategorien med højere risiko.

6.7.4 Nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person

En nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person defineres som værende en fysisk person, som

- er reel ejer af en virksomhed eller en anden form for juridisk person i fællesskab med en eller flere PEP’er,
- på anden måde har en nær forretningsforbindelse med en eller flere PEP’er, fx som samhandelspartner over en længere periode,
- er den eneste reelle ejer af en virksomhed eller anden form for juridisk person, der udelukkende er oprettet til fordel for en PEP.

Udbydere af spil skal behandle nære samarbejdspartnere efter samme regler som PEP’er. Det bemærkes dog, at en nær samarbejdspartner skal behandles efter samme regler som andre kunder, hvis PEP’en ophører med at være PEP. I det tilfælde vil en nær samarbejdspartner alene skulle undergives skærpede kundekendskabsprocedurer, hvis spiludbyderen vurderer, at der er grundlag for at betragte den nu tidligere nære samarbejdspartner til en PEP som værende i kategorien med højere risiko.

6.7.5 Skærpede krav til kundekendskabsprocedurer

Spiludbydere skal have procedurer til at afgøre, om en spiller er en PEP. Dette gælder især ved etableringen af en forretningsforbindelse, eller hvis denne ændrer omfang, men også ved udførelsen af en transaktion af enkeltstående karakter, hvis spiludbyderen i forbindelse hermed bliver bekendt med PEP’ens identitet. Dette er fx tilfældet, hvis

PEP'en indkasserer en gevinst svarende til 2.000 euro eller derover fra et væddemål i det landbaserede udbud, og der derfor skal udføres kundekendskabsprocedurer efter hvidvasklovens § 10, nr. 3.

Ved etableringen af en forretningsforbindelse skal forstås fx oprettelse af en spilkonto, måneds- eller årskort til et landbaseret kasino samt loyalitetskort med eller uden mulighed for at få overført gevinster til en bankkonto, da der i de nævnte tilfælde er tale om forhold, hvor kundeforholdet må være etableret for at have en vis varighed.

6.7.5.1 Risikovurdering

Når en spiller identificeres som en PEP, skal spiludbydere på basis af en risikovurdering indhente oplysninger om spilleren. Selvom niveauet for kundekendskab og fx overvågning af kundeforholdet skal anses for at være en skærpente omstændighed set i forhold til "almindelige" spillere, tillades der spiludbyderen en fleksibilitet.

PEP'en selv vil som regel være den primære kilde til oplysningerne, men det er muligt og somme tider nødvendigt at indhente oplysninger fra andre kilder.

Spiludbyderen skal have procedurer, der sikrer, at vurderingen af, om en spiller er en PEP, sker, når kundeforholdet etableres eller udvides. Her skal spiludbyderen bl.a. iagttage følgende:

- 1) Søge afklaret, hvorvidt en spiller er en PEP, fx ved at konsultere Finanstilsynets liste over indenlandske PEP'er. For så vidt angår udenlandske PEP'er kan dette ske ved at søge på internettet eller abonnere på tjenesteydelser, der tilbyder denne service.
- 2) Spiludbyderen skal træffe rimelige foranstaltninger til at identificere de spillere, der måtte være nærtstående eller nære samarbejdspartnere til en PEP, fx ved at konsultere PEP'en.
- 3) Spiludbyderen skal træffe rimelige foranstaltninger for at afgøre, om en spiller er en udenlandsk PEP.

Rimelige foranstaltninger

Ved "rimelige foranstaltninger" forstås eksempelvis følgende tiltag, idet det vil være op til spiludbyderen i det konkrete tilfælde at vurdere, hvad der er tilstrækkeligt til at opfylde kravene i hvidvaskloven:

- Spiludbyderen indhenter oplysninger hos den pågældende PEP.
- Spiludbyderen bruger den information om spilleren, der allerede er tilgængelig i udbyderens systemer.
- Spiludbyderen bruger de eksterne kilder, som virksomheden har adgang til, fx internet og nyhedsmedier.
- Virksomheden abonnerer hos en eller flere af de tjenesteudbydere, der tilbyder information om, hvem der er PEP, nærtstående til en PEP eller nær samarbejdspartner med en PEP.
- Spiludbyderen verificerer aktivt oplysninger, som virksomheden er usikker på, fx ved at spørge de relevante kunder.
- Hvad udenlandske PEP'er angår, overvejer spiludbyderen, om den må samarbejde med lokale på stedet, fx advokater, bankforbindelser mv. i det pågældende land, for at få afklaret, om der er tale om en PEP.

Spiludbyderen skal for PEP'ens vedkommende også undersøge midlernes oprindelse og anlægge en risikovurdering ud fra det kundeforhold, der er søgt etableret fra PEP'ens side. I de tilfælde, hvor spiludbyderen har et indgående indblik i PEP'ens økonomiske forhold, eksempelvis som følge af et flerårigt kundeforhold, vil spiludbyderen på baggrund af en risikovurdering kunne beslutte, at den viden, som spiludbyderen ligger inde med, er tilstrækkelig til at fastslå oprindelsen af midlerne og formuen, der er omfattet af forretningsforbindelsen.

Der er et krav om skærpet overvågning af en PEP i hvidvasklovens § 18, stk. 4. Spiludbyderen skal derfor foretage en risikovurdering, der tager højde for dette aspekt. Der skal ske en kategorisering af PEP'er på samme måde, som der sker en kategorisering af andre kunder, hvor det altså konkret vurderes, om den pågældende udgør en forøget risiko for hvidvask. Den skærpede overvågning skal fortsætte, indtil det er vurderet, at spilleren ikke længere udgør en øget risiko for hvidvask og korrupsion. Dette gælder både for indenlandske og udenlandske PEP'er.

7 Bistand fra tredjemand og outsourcing

7.1 Bistand fra tredjemand

Hvidvasklovens § 22

Udbydere af spil kan vælge at overlade det til en tredjemand at opfylde hvidvasklovens krav om gennemførelse af kundekendskabsprocedurer ved at indhente identitetsoplysninger om de spillere, der er registreret som kunder hos spiludbyderen.

Det er den, der etablerer kundeforholdet – altså spiludbyderen – der er ansvarlig for, at reglerne og forpligtelserne i hvidvaskloven overholdes. De oplysninger, det kan overlades tredjemand at indhente, er begrænset til oplysninger efter hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 1-4. Spiludbyderen skal derfor selv indhente oplysninger, der supplerer dem, som tredjemanden har tilvejebragt og i tillæg hertil gennemføre øvrige relevante skærpede foranstaltninger. En tredjemand kan godt bistå med oplysning om, at en spiller er en politisk eksponeret person. Se hvidvasklovens §§ 17-19.

De identitetsoplysninger, der som minimum skal indhentes, er kundens

- 1) navn og
- 2) CPR-nummer (eller lignende, hvis kunden ikke har et CPR-nummer)

Såfremt en kunde ikke har CPR-nummer eller lignende, skal der indhentes oplysninger om kundens fødselsdato.

Udgangspunktet er, at kunden selv skal levere identitetsoplysningerne. Ved udbud af spil er det ikke tilstrækkeligt, at kunden alene oplyser CPR-nummer, og spiludbyderen herefter selv indhenter navn i CPR-registret.

7.1.1 Betingelserne for brug af bistand til indhentning af oplysninger

Muligheden for at gøre brug af bistand fra en tredjemand til indhentning af oplysninger forudsætter, at en af nedenstående betingelser er opfyldt:

- 1) Tredjemanden kan bistå med oplysninger, såfremt denne er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1. Det betyder, at en spiludbyder kan vælge at indhente oplysninger om spilleren hos en anden virksomhed eller person omfattet af loven, hvis denne allerede har foretaget kundekendskabsprocedurer på kunden. Det er ikke en betingelse, at der er tale om samme type virksomhed. Det vil sige, at en spiludbyder godt kan lægge oplysninger om en kundes identitet til grund, som er indhentet fra eksempelvis et pengeinstitut.
- 2) En spiludbyder kan videre gøre brug af bistand fra en tredjemand til at opfylde kundekendskabskravene, hvis tredjemanden er etableret i et EU/EØS-land eller et øvrigt land, der er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, der svarer til de krav, der følger af 4. hvidvaskdirektiv. Det er en betingelse, at den tredjemand, der afgiver oplysningerne, er underlagt krav om kundekendskab og opbevaring af oplysninger, der svarer til kravene i 4. hvidvaskdirektiv og er underlagt et tilsyn med overholdelsen af reglerne. En spiludbyder kan ikke benytte bistand fra en tredjemand, der er etableret i lande, som er opført på Europa-kommissionens liste over lande, hvor der vurderes at være en høj risiko for hvidvask. Såfremt en spiludbyder vælger at forlade sig på oplysninger indhentet af tredjemand etableret i et land uden for EU, er det spiludbyderens ansvar at vurdere, om denne er underlagt krav om kundekendskab mv., der svarer til kravene i loven.

- 3) Endelig kan en spiludbyder overlade det til tredjemand at opfylde kundekendskabskrav, hvis oplysningerne stilles til rådighed af en medlemsorganisation eller sammenslutning af virksomheder eller personer som nævnt ovenfor. Spiludbyderen skal da sikre sig, at medlemsorganisationen eller sammenslutningen er omfattet af regler om forebyggende foranstaltninger om hvidvask og terrorfinansiering, før de indhentede oplysninger kan lægges til grund.

7.1.2 Øvrige krav ved brug af bistand

Gør en spiludbyder brug af en tredjemand til indhentning af oplysninger, er denne forpligtet til efter anmodning straks at fremsende kopi af identitets- og kontroloplysninger om kunden samt anden relevant dokumentation til spiludbyderen. Det kan være nødvendigt, at øvrige oplysninger, herunder om spilomfang og angivne spiltyper, pr. automatik tilgår spiludbyderen, så oplysningerne kan indgå i spiludbyderens risikovurdering eller overvågning af spilleren.

Såfremt en spiludbyder benytter bistand fra en tredjemand, skal spiludbyderen indhente tilstrækkelige oplysninger om tredjemanden til at kunne lægge til grund, at tredjemanden opfylder kravene til kundekendskabsprocedurer og opbevaring af oplysninger. Spiludbyderen kan opfylde dette krav ved at bede tredjemanden om at redegøre for, hvilke procedurer tredjemanden har indført og følger for at opfylde lovens krav.

7.1.3 Koncerner

Hvidvasklovens § 23

Spiludbydere, der er en del af en koncern, kan overlade det til en anden enhed af koncernen at opfylde kravene om kundekendskabsprocedurer. Koncernforbundne spilvirksomheder har dermed mulighed for at få bistand fra hinanden i relation til indhentelse af identitetsoplysninger og kontrollen heraf. Det er dog et krav, at koncernen anvender kundekendskabsprocedurer, regler om opbevaring af oplysninger og programmer til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering i overensstemmelse med de krav, der følger af 4. hvidvaskdirektiv. I tillæg hertil er det et krav, at der på koncernniveau føres tilsyn af en myndighed med kravene.

Behandling af personoplysninger i forbindelse med anvendelse af tredjemænd skal ske i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelseslovgivningen.

7.2 Outsourcing

Hvidvasklovens § 24

En spiludbyder kan vælge at outsource opgaver til en anden virksomhed (i det følgende kaldet leverandøren) med henblik på at overholde kravene i hvidvaskloven. Det kan fx være opgaver som:

- Indhentelse af identitets- og kontroloplysninger til brug for spiludbyderens kundekendskabsprocedurer.
- Opbevaring af oplysninger.
- Underretninger.

Når der er indgået en aftale om outsourcing, betragtes leverandøren som en del af spiludbyderens virksomhed. Spiludbyderen er derfor også ansvarlig for, at leverandøren følger de opstillede procedurer til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering.

7.2.1 Hvilke opgaver kan outsources?

Som udgangspunkt kan alle forpligtelser, der følger af hvidvaskloven, outsources – dog ikke ansvaret. Det påhviler altid spiludbyderen og medfører, at denne altid bærer det fulde ansvar for de forpligtelser, som spiludbyderen har i henhold til hvidvaskloven og anden EU-retlig eller databeskyttelsesretlig lovgivning. I forhold til de databeskyttelsesretlige krav bemærkes det, at der skal indgås en databehandlaftale mellem spiludbyderen og leverandøren. Der henvises i den anledning til Datatilsynets vejledninger, som er tilgængelige på www.datatilsynet.dk.

7.2.2 Betingelser for outsourcing

Der er visse krav, som skal være opfyldt, førend en kontrakt omkring outsourcing af opgaver kan indgås.

Spiludbyderen skal således være sikker på, at

- leverandøren har den fornødne evne og kapacitet til at håndtere opgaven på tilfredsstillende måde, og
- leverandøren har den eller de nødvendige tilladelser.

Leverandøren skal således have et relevant og fagligt kendskab til opgaven og de fornødne ressourcer til at løse opgaven. Herudover skal leverandøren, hvis denne ikke er etableret i Danmark, have de påkrævede tilladelser, som kræves for virksomheder af denne type, ligesom spiludbyderen skal være forvisset om, at leverandøren har det fornødne kendskab til den danske hvidvasklovgivning.

7.2.3 Kontrol

Spiludbyderen skal løbende føre kontrol med leverandøren for at sikre, at denne lever op til de forpligtelser, der følger af aftalen parterne imellem, samt at aftalen om outsourcing fortsat er forsvarlig.

7.2.4 Forhandler af landbaseret væddemål

Når en spiludbyder udbyder landbaseret væddemål gennem en forhandler, vil forhandleren anses som leverandør, og der skal på denne baggrund indgås en kontrakt om outsourcing og oprettes en databehandlaftale med den pågældende forhandler, så det sikres, at denne kender kravene i hvidvaskloven og databeskyttelseslovgivningen.

Det er således forhandleren, der møder kunden på spilstedet, og som derved skal iværksætte kundekendskabsprocedurer i de tilfælde, hvor der eksempelvis er mistanke om hvidvask, eller hvor en spiller lægger en indsats eller vinder en gevinst på mindst 2.000 euro eller begge dele. Spiludbyderen skal instruere forhandleren og dennes ansatte i, hvordan de outsourcete opgaver skal løses.

8 Undersøgelles-, noterings- og underretningspligt

8.1 Undersøgellespligt

Hvidvasklovens § 25, stk. 1 og 2

Spiludbydere omfattet af hvidvaskloven skal undersøge baggrunden for og formålet med alle transaktioner, der

- 1) er komplekse,
 - a. involverer transaktionen flere parter eller flere jurisdiktioner eller
 - b. giver transaktionen spilleren mulighed for at modtage betalinger fra en ukendt tredjemand.
- 2) er usædvanlig store,
 - a. ud fra kendskabet til den konkrete spiller og den pågældendes transaktionsmønstre og produktportefølje.
- 3) foretages i et usædvanligt mønster eller
 - a. ud fra spillerens eller spillertypens sædvanlige adfærdsmønstre.
- 4) ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål.

Hvis blot én af ovenstående betingelser er opfyldt, skal spiludbydere iværksætte en undersøgelse for at undersøge baggrunden for og formålet med transaktionen. Spiludbydere skal, hvor det er relevant, udvide overvågningen af kunden med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige, jf. hvidvasklovens § 25, stk. 2. Se nærmere herom i afsnit 8.1.2.

Spiludbydere skal have forretningsgange, der gør det muligt at identificere de ovenstående transaktioner. I praksis betyder det også, at det er spiludbyderen, som skal definere, hvad der forstås ved alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre og aktiviteter, der ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål i deres kontekst. Det er således ikke tilstrækkeligt blot at konstatere, at man undersøger usædvanlige transaktioner. Spiludbyderens viden om en spillers adfærd kan også være med til at styrke en mistanke, hvis der foregår nogle usædvanlige aktiviteter i relation til spillerens spilkonto. Det kan fx være, at en spiller går fra kun at spille på spilleautomater til lige pludselig at spille væddemål. Der er her tale om en ændring i spillerens adfærd, og det bør undersøges af spiludbyderen, hvad der har fremkaldt denne ændring. En usædvanlig aktivitet kan også forekomme, hvis spilleren ringer til spiludbyderens kundeservice og beder om, at gevinster fremover skal indsættes på en anden bankkonto end hidtil.

Hvis spiludbyderen alene på baggrund af spillerens adfærd ikke kan afkræfte en mistanke, kan der ske underretning uden, at spiludbyderen iværksætter en egentlig undersøgelse.

8.1.1 Hvad består undersøgelsen i?

Udgangspunktet i en undersøgelse af en spiller vil være at sammenholde de oplysninger, spiludbyderen har om kunden (oplysninger om formålet med forretningsforbindelsen og omfanget heraf), med det, der ser mistænkeligt ud. Spiludbyderen skal ikke bevise, at der er foregået hvidvask eller finansiering af terrorisme, men har alene en pligt til at undersøge et mistænkeligt forhold for dernæst at reagere ved at underrette til SØIK, hvis en mistanke ikke kan afkræftes.

Spiludbyderen kan foretage opslag i diverse søgemaskiner og opslagsværker for at se, om mistanken herigennem kan afkræftes. Det kan fx være på de sociale medier, boligsider, Statstidende, virk.dk og lignende.

Spiludbyderen kan endvidere kontakte spilleren for at indhente oplysning om formålet med transaktionen/aktiviteten. Spillerens forklaring vil i mange tilfælde ikke være nok til at afkræfte en mistanke. Det kan derfor være relevant at bede kunden om dokumentation for sin forklaring. Dette kan være ved at bede spilleren dokumentere oplysningerne ved eksempelvis fremvisning/indsendelse af kopi af lønsedler fra et ansættelsesforhold. I nogle tilfælde vil spiludbyderen ud fra sit kendskab til kunden selv kunne afkræfte en mistanke, fx hvis den ansatte på et landbaseret kasino konstaterer, at det er en kendt pokerspiller, der foretager en usædvanlig stor transaktion, men den ansatte ved, at pokerspilleren lige har vundet en stor pokerturning, så den usædvanligt store transaktion kan forklares i kraft af gevinsten fra pokerturningen.

Hvis mistanken kan afkræftes, er der ikke pligt til at foretage en underretning. Men det er ikke tilstrækkeligt, at mistanken blot er svækket.

Hvis spiludbyderen vurderer, at en forespørgsel vil give spilleren et fingerpeg om, at spiludbyderen har en mistanke og derfor er i gang med at foretage en undersøgelse, eller hvis spiludbyderen i øvrigt ikke ønsker at kontakte spilleren om sagen, skal udbyderen foretage en underretning til SØIK, såfremt en mistanke ikke kan afkræftes på anden måde.

Kan mistanken ikke afkræftes ved undersøgelse, er spiludbyderens ledelse og ansatte, der er beskæftiget med egentlig spilvirksomhed, forpligtet til omgående at underrette SØIK.

8.1.2 Udvidet overvågning

Spiludbydere skal, hvor det er relevant, udvide overvågningen af kunden med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige, jf. hvidvasklovens § 25, stk. 2.

Der påhviler således spiludbyderen et ansvar for med udgangspunkt i risikoen at vurdere, om der skal iværksættes udvidet overvågning af en spiller, fx hvis der er sket underretning til SØIK.

En udvidet overvågning kan bl.a. bestå i, at spiludbyderen fastsætter en lavere tærskelværdi for, hvornår en alarmklokke skal lyde i overvågningen af kunden. Det vil også være relevant at notere på spillerens profil, at denne har ændret adfærd, og at dette derfor har udløst en udvidet overvågning, således at de ansatte bliver opmærksomme på spilleren. Herudover kan spiludbyderen vælge at kontrollere spillerens transaktioner ofte for at se, om der sker ændringer i adfærden, transaktionerne eller aktiviteterne.

8.2 Noteringspligt

Hvidvasklovens § 25, stk. 3

Pligten til at notere oplysninger omfatter faktuelle oplysninger om kunden og transaktionen eller aktiviteten samt en konklusion af, hvad undersøgelsen er udmundet i. Notatet skal være tilstrækkeligt til at genopfriske hukommelsen og give andre en forståelse af sagen og dennes omfang. Udgangspunktet vil ofte være kundens egen forklaring om formålet med transaktionen eller aktiviteten, dokumentation af kundens forklaring, eventuelt sammenholdt med forklaringer indhentet fra andre medarbejdere, som har kontakt med eller opgaver i relation til kunden.

Noteringspligten omfatter både

- 1) undersøgelser, som fører til, at SØIK underrettes, og
- 2) undersøgelser, som resulterer i, at mistanken afkræftes, hvorved der ikke sker underretning til SØIK.

Noteringspligten omfatter ikke de tilfælde, hvor et maskinelt overvågningssystem genererer såkaldte false positives, hvorved forstås »hits«, hvor det med rimelighed kan lægges til grund, at disse ikke giver indikationer om konkret mistænkelige enkeltsager.

8.2.1 Begrænsning i retten til indsigt

Den registrerede person har ikke ret til indsigt i personoplysninger, der er eller vil blive behandlet i forbindelse med en undersøgelse ved mistanke om hvidvask og terrorfinansiering. Det betyder, at spilleren ikke kan få viden om igangværende eller allerede foretagne undersøgelser. Dette følger af hvidvasklovens § 25, stk. 4.

8.3 Underretningspligt

Hvidvasklovens § 26

8.3.1 Pligt til at underrette

Spiludbyderen er forpligtet til at underrette Hvidvasksekretariatet i SØIK, hvis denne får viden om, har mistanke om eller en rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering. Underretningen skal ske omgående, og dette forudsætter således også, at spiludbyderen skal underrette SØIK, så snart de interne processer er afsluttede. Hvis mistanken ikke kan afkræftes, skal der derfor ske underretning. Det er endvidere en forudsætning, at spiludbyderen prioriterer behandlingen og undersøgelsen af den mistænkelige transaktion eller aktivitet, således at undersøgelsen ikke forhales.

Pligten til at underrette er også gældende i de tilfælde, hvor en mulig kunde fx bliver afvist ved oprettelse af en spilkonto, fordi der er mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering, ligesom et forsøg på en transaktion, som ikke bliver gennemført, også fordrer pligt til at underrette, hvis spiludbyderen vurderer, at det giver anledning til mistanke.

Spillemyndigheden er som tilsynsmyndighed også forpligtet til at underrette om forhold, der kan have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Dette følger af hvidvasklovens § 28.

8.3.2 Typer af underretninger

Der kan bl.a. foretages nedenstående tre typer af underretninger til Hvidvasksekretariatet.

- **STR** (suspicious transaction report): Underretning om mulig hvidvask med transaktioner mellem selskaber eller personer, kontanthævninger eller kontantindsættelse.
- **SAR** (suspicious activity report): Underretning om mistænkelig aktivitet eller adfærd.
- **TFR** (terror financing report): Underretning om mulig terrorfinansiering.

8.3.3 Hvordan skal underretningen ske?

Der er udstedt en bekendtgørelse om formkrav til indsendelse af underretninger mv. til SØIK.

Bekendtgørelse nr. 1403 af 1. december 2017 om indsendelse af
underretninger m.v. til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og
International Kriminalitet

Det fremgår bl.a. heraf, at underretninger skal ske digitalt via www.hvidvask.dk. Underretningen skal indeholde en række oplysninger og skal foretages i XML-format.

Spiludbyderen skal kontrollere, om underretningen er accepteret eller afvist inden udløbet af den efterfølgende bankdag.

For nærmere information om underretninger og kravene til XML-format henvises der til Hvidvasksekretariatets brugervejledninger på www.hvidvask.dk.

8.3.4 Begrænsning i retten til indsigt

En registreret person har ikke ret til indsigt i personoplysninger, der vedrører den pågældende selv, og som er eller vil blive behandlet i forbindelse med en underretning. En registreret person har heller ikke ret til indsigt i overvejelserne omkring at foretage en underretning. Dette følger af hvidvasklovens § 26, stk. 5.

8.3.5 Berostillelse af transaktioner

Det er vigtigt at sondre mellem, hvorvidt spiludbyderen foretager en underretning på baggrund af viden om, mistanke om eller en rimelig formodning om, at en transaktion har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering.

Hvidvask

Ved underretninger om hvidvask skal spiludbyderen undlade at gennemføre en transaktion, førend der er sket underretning til SØIK. Herefter kan transaktionen gennemføres.

I visse situationer kan det være nødvendigt at lade en transaktion gennemføre inden underretning til SØIK. Det kan eksempelvis være, hvis en undladelse af at gennemføre en transaktion vil kunne skade en efterforskning, eller hvis der er risiko for, at en udskydelse eller forsinkelse af en transaktion eller aktivitet vil fremkalde en mistanke hos den, der forsøger at hvidvaske penge. Der skal herefter umiddelbart ske underretning til SØIK.

I nogle tilfælde, fx ved straksoverførsler, er transaktionen gennemført, inden spiludbyderne bliver vidende om eller får mistanke om, at transaktionen kan have tilknytning til hvidvask. Spiludbyderen skal herved udvide overvågningen af spilleren, hvis der efterfølgende foretages undersøgelse af en transaktion.

Finansiering af terrorisme

Ved underretninger om terrorfinansiering skal spiludbyderen undlade at gennemføre en transaktion, førend der er sket underretning til SØIK, og SØIK har godkendt, at transaktionen kan gennemføres.

SØIK beslutter hurtigst muligt og senest inden udløbet af den efterfølgende bankdag, om transaktionen kan gennemføres, eller om der skal ske beslaglæggelse.

9 Opbevaringspligt

Hvidvasklovens § 30, stk. 1

9.1 Krav til opbevaring

9.1.1 Oplysninger indhentet i forbindelse med kundekendskabsprocedurer

Spiludbyderen skal opbevare oplysninger indhentet i forbindelse med kundekendskabsprocedurer.

De identitetsoplysninger, som spiludbydere indhenter, er eksempelvis navn og cpr-nummer. Herudover er der i spillelovgivningen et særskilt krav om indhentning af adresse.

Ved kontroloplysninger forstås de oplysninger, som spiludbyderen har indhentet til brug for en kontrol af, om identitetsoplysningerne er korrekte. Hvis der i den forbindelse har været brugt digitale signaturer med OCES-standarder eller elektroniske databaser, skal spiludbyderen opbevare et revisionsspor, som kan dokumentere, at der er sket den pågældende kontrol.

Det er endvidere et krav, at kopi af foreviste legitimationsdokumenter opbevares. Det kan fx være kopi af pas eller kørekort. Endvidere er det ofte forekommende, at der ved oprettelse af en spillkonto hos en onlineudbyder kræves indsendelse af kopi af kreditkort, og et sådant legitimationsdokument vil også være omfattet af opbevaringspligten.

Oplysninger om spilprofil, gennemsnitsindsat på spillkonti, aktivitetsniveau, midlernes oprindelse, godkendelse af forretningsforbindelser med politisk eksponerede personer (PEP'er) samt oplysninger indhentet med henblik på at kunne risikovurdere spilleren, er også oplysninger, som kræves opbevaret.

Oplysningerne skal opbevares i mindst 5 år efter forretningsforbindelsens ophør og ved enkeltstående transaktioner mindst 5 år efter transaktionens gennemførelse.

9.1.2 Dokumentation for og registreringer af transaktioner

Spiludbyderen skal opbevare dokumentation og registreringer af transaktioner, der gennemføres som led i en forretningsforbindelse, eller en enkeltstående transaktion. Det er alene oplysninger, som har relevans for en specifik transaktion, der er pligt til at opbevare. For onlinespil gælder det eksempelvis, at dokumentation for transaktioner foretaget som led i spillerens indsats på væddemål skal opbevares i mindst 5 år efter en forretningsforbindelsens ophør eller den enkeltstående transaktions gennemførelse.

9.1.3 Dokumenter og registreringer vedrørende undersøgelser i henhold til § 25, stk. 1 og 3

Oplysninger, dokumenter og registreringer, som er indhentet som led i opfyldelsen af undersøgelsespligten, skal noteres og opbevares i mindst 5 år efter en forretningsforbindelsens ophør eller den enkeltstående transaktions gennemførelse. Noteringspligten indbefatter, at resultatet af undersøgelsen og grundlaget for denne skal fremgå af notatet. Det bemærkes i den forbindelse, at personoplysninger skal slettes 5 år efter forretningsforbindelsens ophør eller den enkelte transaktions gennemførelse, medmindre andet er fastsat i anden lovgivning.

9.1.4 Videregivelse ved anmodning fra SØIK eller andre kompetente nationale myndigheder

Oplysninger, dokumenter og registreringer skal videregives, når SØIK eller andre kompetente nationale myndigheder henvender sig til spiludbydere for at få oplyst, om de har eller i de sidste 5 år forud for forespørgslen har haft forretningsforbindelser med nærmere angivne personer, og hvori disse forbindelser består eller har bestået. Videregivelsen skal ske gennem en sikker kanal, der sikrer fuld fortrolighed om undersøgelserne. Det bemærkes, at reglerne i retsplejeloven finder sideløbende anvendelse.

9.1.5 Andre regelsæt

Det bemærkes, at der i bekendtgørelserne om onlinekasino, online væddemål og landbaseret kasino ligeledes er krav til opbevaring af visse oplysninger. Disse regler skal efterleves på samme vis som hvidvasklovens regler om opbevaring. Der kan være et overlap i pligten til opbevaring, men det er vigtigt at understrege, at årsagen bag kravene til opbevaring er forskellig alt efter hvilket regelsæt, man opererer med. I bekendtgørelsen om landbaseret kasino er der udover hvidvasklovens regler et krav om videoregistrering og videooptagelse.

I bekendtgørelserne om onlinekasino, online væddemål og landbaseret kasino er der herudover krav om, at ved ophør af spiludbyderens virksomhed skal den senest fungerende ledelse sørge for, at identitets- og kontroloplysninger samt dokumenter og registreringer vedrørende spillernes transaktioner fortsat opbevares.

10 Whistleblowerordning, ansatte og rapporteringspligt

10.1 Whistleblowerordning

Hvidvasklovens § 35

Spiludbydere skal etablere en whistleblowerordning, hvor deres ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvasklovgivningen begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Alle indberetninger skal kunne foretages anonymt.

Kravet om en whistleblowerordning gælder for alle virksomheder, der beskæftiger flere end fem ansatte. Ordningen skal være etableret senest tre måneder efter, at virksomheden har ansat den sjette ansatte. Alle ansatte, der har en ansættelseskontrakt med spiludbyderen, skal tælles med i opgørelsen af antal ansatte hos udbyderen.

Hvis spiludbyderen allerede har en whistleblowerordning som følge af anden lovgivning, kan denne ordning også omfatte indberetninger efter hvidvaskloven. Det skal dog være muligt for den ansatte at foretage indberetningen anonymt, uanset om dette kræves af den lovgivning, som den eksisterende ordning er etableret som følge af.

Ligeledes kan en whistleblowerordning outsources til en ekstern leverandør eller etableres via kollektiv overenskomst, fx ved etablering i et fagforbund, hvortil ansatte hos spiludbydere kan foretage indberetninger.

Spillemyndigheden har som tilsynsmyndighed ligeledes en whistleblowerordning, hvortil ansatte hos spiludbydere kan foretage indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af hvidvaskloven. Den er tilgængelig på Spillemyndighedens hjemmeside under fanebladet ”Kontakt”. Det bemærkes, at Spillemyndighedens whistleblowerordning ikke kan erstatte spiludbyderens pligt til at etablere en whistleblowerordning. Den fungerer således kun som et supplement. For nærmere information om Spillemyndighedens tavshedspligt i forbindelse med modtagelse af indberetninger, se kapitel 11 om tavshedspligt.

10.1.1 Uafhængig og selvstændig

Det faktum, at ordningen skal være uafhængig og selvstændig, betyder, at den skal være uafhængig af den daglige ledelse, og at indberetningerne skal kunne foretages udenom normale procedurer.

10.1.2 Anonymitet

Det kan være svært for en ansat at beslutte sig for at indberette en overtrædelse til spiludbyderen, hvis dette ikke kan ske anonymt. Det er derfor et krav, at fuldstændig anonymitet kan garanteres. Det kan fx ske via en kontaktformular online, hvorfra der kan sendes indberetninger uden angivelse af kontaktoplysninger og uden mulighed for sporing af computerens IP-adresse eller lignende. Indberetningerne bør ikke være tilgængelige for alle, men alene den afdeling, der behandler dem.

10.1.3 Undtagelse

Hvis spiludbyderen har færre end fem ansatte, er der ikke noget krav om en whistleblowerordning. For medarbejdere hos spiludbydere med under fem ansatte er det således muligt at foretage indberetninger til Spillemyndighedens whistleblowerordning, som er tilgængelig på Spillemyndighedens hjemmeside under fanebladet ”Kontakt”.

Spillemyndigheden kan endvidere dispensere fra kravet, hvis det vurderes, at det vil være formålsløst, at der oprettes en whistleblowerordning. Dette kan fx være tilfældet, hvis virksomheden kun i en begrænset periode beskæftiger flere end fem ansatte, eller hvis virksomheden er under afvikling.

10.1.5 Dokumentation

Spiludbydere skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan der bliver fulgt op på indberetninger.

Spillemyndigheden vil som tilsynsmyndighed kunne anmode om at se den skriftlige dokumentation, der er opbevaret. Som minimum skal oplysningerne indeholde, hvad indberetningen går ud på, dokumentation for, hvordan indberetningen er blevet behandlet, og hvilke beslutninger der er blevet truffet som følge af behandlingen af indberetningen.

Spiludbydere bør endvidere opbevare relevant mailkorrespondance, interne undersøgelsesrapporter samt andet relevant materiale, der er med til at dokumentere, at spiludbyderen på betryggende vis har fulgt op på de modtagne indberetninger. Dokumentationen bør som minimum opbevares i 5 år.

10.1.6 Det landbaserede udbud

En spiludbyder, der udbyder landbaseret væddemål, bør gøre udbyderens whistleblowerordning tilgængelig for forhandlere og deres ansatte, således at de kan foretage indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser via den pågældende spiludbyders whistleblowerordning. Det vil ligeledes som et supplement være muligt for forhandlere og deres ansatte at foretage indberetninger til Spillemyndighedens whistleblowerordning, som er tilgængelig på Spillemyndighedens hjemmeside under fanebladet ”Kontakt”.

10.2 Ansatte

Hvidvasklovens § 36

En ansat eller tidligere ansat, der har foretaget en indberetning til spiludbyderens eller Spillemyndighedens whistleblowerordning, må ikke blive udsat for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger som følge af indberetningen. Det samme er tilfældet, hvis en ansat eller tidligere ansat foretager en intern underretning på baggrund af en mistanke eller en underretning til SØIK om mistanke om hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.

Det bemærkes, at overholdelsen af § 36 ikke er underlagt Spillemyndighedens generelle tilsyn.

10.2.1 Godtgørelse

Hvis den ansatte eller tidligere ansatte oplever at blive udsat for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger efter at have foretaget en indberetning, kan den ansatte eller den tidligere ansatte gøre krav på en godtgørelse gældende over for spiludbyderen ved de almindelige domstole.

10.3 Rapporteringspligt

Hvidvasklovens § 36 a

Den daglige ledelse hos spiludbydere skal uden unødigt ophold rapportere til virksomhedens øverste ledelsesorgan om advarsler om hvidvask eller terrorfinansiering modtaget fra ansatte eller andre, fx udenlandske myndigheder eller whistleblowere. Tilsvarende gælder for nøglepersoner, der uden unødigt ophold skal rapportere til den daglige ledelse eller virksomhedens øverste ledelsesorgan.

Ved krav om rapportering forstås, at virksomhedens øverste ledelsesorgan skal gøres bekendt med alle relevante oplysninger om advarslen, herunder indholdet, afsenderen (hvis denne oplysning haves), og under hvilke omstændigheder advarslen er modtaget.

Hvis den modtagne meddelelse er åbenbart grundløs, fx fordi den vedrører forhold, som ikke er tilstrækkeligt konkrete, eller hvis meddelelsen kommer fra en afsender, der ikke formodes at have indsigt i truslen om hvidvask eller terrorfinansiering, vil der ikke skulle ske rapportering til virksomhedens øverste ledelsesorgan, da meddelelsen herved falder uden for advarselsbegrebet. En beslutning om ikke at rapportere skal dokumenteres.

Virksomhedens øverste ledelsesorgan skal forholde sig til rapporteringen om advarslen og på baggrund heraf foranledige nødvendige og passende foranstaltninger. Det kan eksempelvis bestå i at standse en mistænkelig transaktion, underrette SØIK eller foretage en intern undersøgelse af mistænkelige forhold og som følge heraf ændre virksomhedens forretningsgange.

11 Tavshedspligt

Der er tavshedspligt om en række oplysninger i hvidvaskloven, da det er anset for at være oplysninger, som kan skade en efterforskning, hvis de ikke er tavshedsbelagte.

11.1 Hvilke oplysninger har man pligt til at hemmeligholde?

Hvidvasklovens § 38, stk. 1

Spiludbydere har pligt til at hemmeligholde, at:

- Der er sket underretning til Hvidvasksekretariatet i SØIK.
- Det overvejes, at der skal ske underretning.
- Der er iværksat en undersøgelse.
- Der vil blive iværksat en undersøgelse.

Det er alene ovenstående oplysninger, som er omfattet af tavshedspligten. Der kan derfor godt være situationer, hvor der sker videregivelse af oplysninger om en mistanke til andre juridiske enheder i en koncern, som ikke er omfattet af tavshedspligten. Det kan også ske, at der sker videregivelse til andre juridiske enheder, som ikke er i samme koncern, fx hvis en underleverandør konstaterer en mistænkelig adfærd hos en spiller og herefter oplyser spiludbyderen om denne. En spiludbyder må således også godt oplyse en anden spiludbyder om, at førstnævnte har mistanke om, at en ansat hos sidstnævnte har begået en overtrædelse af hvidvaskloven. I alle tilfælde gælder, at der er databeskyttelsesretlige regler, som skal overholdes.

Tavshedspligten er tidsubegrænset, hvilket medfører, at spiludbyderen ikke må oplyse en spiller om, at denne har foretaget en underretning af spilleren tidligere, men at underretningen ikke førte til noget.

11.2 Undtagelser til tavshedspligten

Hvidvasklovens § 37 og § 38, stk. 2

Der kan ske videregivelse af nedenstående oplysninger til Spillemyndigheden ved anmodning herom:

- At der er sket underretning til Hvidvasksekretariatet.
- At det overvejes, at der skal ske underretning.
- At der er iværksat en undersøgelse.
- At der vil blive iværksat en undersøgelse.

Undtagelserne medfører således ikke en generel pligt for spiludbyderen til at informere Spillemyndigheden om underretninger, men Spillemyndigheden kan anmode om oplysningerne til brug for tilsynsvirksomheden. Herudover kan der ske videregivelse til retshåndhævelsesformål, som omfatter forebyggelse, efterforskning, opdagelse og retsforfølgning af straffelovsovertrædelser og desuden beskyttelse mod og forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed.

Det anses endvidere ikke som et brud på tavshedspligten, hvis en spiludbyder i god tro giver underretninger eller oplysninger i medfør af underretningspligten i hvidvasklovens § 26, og det påfører dermed heller ikke spiludbyderen, dens ledelse eller ansatte nogen form for ansvar.

11.3 Spillemyndighedens tavshedspligt

Hvidvasklovens §§ 69-69 a

11.3.1 Tavshedspligt om fortrolige oplysninger

Spillemyndighedens ansatte er underlagt tavshedspligt om de fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsmyndigheden. Dette følger af hvidvasklovens § 69, stk. 1.

Selvom der modtages samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger dette ikke de ansatte til at videregive de fortrolige oplysninger.

11.3.1.1 Hvad forstås ved fortrolige oplysninger?

Fortrolige oplysninger er oplysninger om virksomheders forretningsmæssige forhold og personlige forhold samt andre oplysninger, der efter deres karakter er fortrolige. Herved forstås oplysninger, der direkte relaterer sig til enkelte kunders eller virksomheders forhold.

Oplysninger, som efter deres karakter er offentlige, fx regnskaber og selskabsmeddelelser, er ikke omfattet af tavshedspligten. Det samme gør sig gældende for fortrolige oplysninger, som er blevet offentliggjort og dermed er blevet almindelige kendte.

11.3.1.2 Den skærpede tavshedspligt

Den skærpede tavshedspligt i hvidvasklovens § 69, stk. 1, indebærer, at det er strafbart for Spillemyndighedens medarbejdere at videregive fortrolige oplysninger om tilsynsarbejdet. Der er således ikke mulighed for aktindsigt i oplysninger, der er omfattet af den skærpede tavshedspligt. Dette følger af offentlighedslovens § 35, idet retten til aktindsigt er begrænset af særlige tavshedspligtbestemmelser i særlovgivningen.

11.3.1.3 Undtagelse

Fortrolige oplysninger kan dog videregives til:

- 1) Tilsynsmyndigheder i henhold til hvidvaskloven (Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Advokatrådet).
- 2) Medlemmer af samarbejdsforum (HvidvaskForum).
- 3) Andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af mulige strafbare forhold omfattet af straffeloven, hvidvaskloven eller anden tilsynslovgivning.
- 4) Vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn.
- 5) Administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Spillemyndigheden.
- 6) Folketingets Ombudsmand.
- 7) En parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget.
- 8) Undersøgelseskommissioner nedsat ved lov eller i henhold til lov om undersøgelseskommissioner.
- 9) Statsrevisorerne og Rigsrevisionen.

- 10) Skifteretten og andre myndigheder, der medvirker ved en spiludbyders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer, kurator og personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af en spiludbyder, hvis modtageren har et væsentligt behov for oplysningerne til varetagelse af dennes opgaver.
- 11) Udvalg og grupper mv. nedsat af erhvervsministeren eller skatteministeren.
- 12) Tilsynsmyndigheder i andre lande inden for EU eller EØS, der har ansvaret for spiludbyderes overholdelse af lovgivning om hvidvask og terrorfinansiering, hvis tilsynsmyndigheden har et væsentligt behov for oplysninger til varetagelse af dennes opgaver.
- 13) Tilsynsmyndigheder i lande uden for EU eller EØS, der har ansvaret for spiludbyderes overholdelse af lovgivning om hvidvask og terrorfinansiering, hvis tilsynsmyndigheden har et væsentligt behov for oplysninger til varetagelse af dennes opgaver.

Det bemærkes, at oplysninger til udenlandske myndigheder omfattet af nr. 13 kun må videregives, når dette sker på baggrund af en international samarbejdsaftale og under forudsætning af, at modtageren mindst er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der svarer til tavshedspligten for Spillemyndighedens ansatte.

Det gælder i øvrigt for alle modtagere af oplysninger i nr. 1-12, at disse er undergivet en tavshedspligt svarende til den, der gælder for Spillemyndighedens ansatte.

Al videregivelse skal ske i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens regler.

11.3.2 Tavshedspligt om oplysninger om en person, der har foretaget en indberetning til Spillemyndigheden

Det følger af hvidvasklovens § 69 a, at Spillemyndighedens ansatte ikke må videregive oplysninger om en person, der har indberettet en spiludbyder til Spillemyndigheden for overtrædelse eller potentiel overtrædelse af hvidvasklovgivningen, fx igennem Spillemyndighedens whistleblowerordning. Personoplysninger må dog godt videregives til kredsen nævnt ovenfor i afsnit 11.3.1.3 nr. 1-13, forudsat at disse er underlagt tavshedspligt svarende til den, der gælder for Spillemyndighedens ansatte.

11.3.2.1 Forholdet til hvidvasklovens partsbegreb og adgangen til aktindsigt

Hvidvasklovens § 69 a er en særregel, som udvider tavshedspligten, således at heller ikke parter som defineret i hvidvasklovens § 75, vil kunne få aktindsigt i oplysninger om en person, når vedkommende har foretaget en indberetning af partens (spiludbyderens) overtrædelse eller potentielle overtrædelse af hvidvasklovgivningen til Spillemyndigheden.

Hvis en part således har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, underretning efter retssikkerhedsloven eller indsigtsret efter databeskyttelsesforordningen, medfører denne særregel, at oplysninger om den pågældende person ikke er undergivet aktindsigt i medfør af forvaltningsloven, reglerne om underretning i medfør af retssikkerhedsloven eller reglerne om indsigt i databeskyttelsesforordningen. Spillemyndigheden vil dermed ved en anmodning om aktindsigt være forpligtet til at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere personen, der har foretaget indberetningen.

11.3.2.2 Hvad forstås ved personoplysninger?

Personoplysninger skal forstås i overensstemmelse med definitionen heraf i artikel 4, nr. 1, i databeskyttelsesforordningen. Det omfatter således enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person, der har foretaget en indberetning til Spillemyndigheden. § 69 a omfatter dermed bl.a. oplysninger om personens identitet eller enhver oplysning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Ved vurderingen af, om en

person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Oplysninger, der i øvrigt er gjort anonyme på en sådan måde, at den pågældendes identitet ikke kan udledes heraf, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger.

12 Reaktioner for manglende overholdelse af hvidvaskloven

Spillemyndigheden har som tilsynsmyndighed i medfør af hvidvaskloven mulighed for at

- udstede påbud,
- give påtaler,
- pålægge tvangsbøder og
- overgive sager til politimæssig efterforskning.

Endvidere er Spillemyndigheden forpligtet til at offentliggøre visse reaktioner.

12.1 Påbud

Hvidvasklovens § 66

Spillemyndigheden kan give påbud til spiludbydere for overtrædelse af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Påbuddet vil indeholde en frist, hvorefter spiludbyderen inden for denne angivne frist skal have opfyldt sine forpligtelser efter loven mv.

Spillemyndigheden anvender påbud i de situationer, hvor Spillemyndigheden påbyder en bestemt adfærd eller handling fremover. Det kan både være i tilfælde, hvor spiludbydere handler i strid med loven eller undlader at handle, selvom en handling er påkrævet efter loven.

Et påbud skal anvendes i de situationer, hvor der er tale om alvorlige, gentagne, systematiske overtrædelser eller en kombination heraf.

Påbud tænkes hovedsagelig anvendt i forbindelse med overtrædelser af hvidvasklovens regler om

- risikovurdering og risikostyring,
- kundekendskabsprocedurer og
- undersøgelses-, noterings-, underretnings- og opbevaringspligt.

I begrænset omfang kan det påtænkes anvendt i andre situationer også.

Hvis en spiludbyder ikke efterkommer et påbud, kan denne straffes med bøde. Det fremgår af hvidvasklovens § 79.

12.1.1 Straksforbedring

Ved ukomplicerede og ikke væsentlige overtrædelser af formalia og i tilfælde, hvor spiludbyderen erkender, at denne har begået en fejl i forbindelse med Spillemyndighedens undersøgelse, kan Spillemyndigheden som et alternativ til et påbud indgå en mundtlig aftale med spiludbyderen om en straksforbedring. Herved forstås, at spiludbyderen indvilliger i straks at rette op på forholdet i overensstemmelse med Spillemyndighedens påbud herom. Straksforbedring anvendes således, hvor et påbud synes unødigt formalistisk.

12.2 Påtale

Hvis der er konstateret en ikke længere bestående lovovertrædelse, kan Spillemyndigheden ikke anvende påbud som en tilsynsreaktion, da der ikke er noget fremadrettet at rette op på. I stedet kan Spillemyndigheden give en påtale, der er en variant af påbud. Hvis der er tale om grovere eller gentagne lovovertrædelser, vil der dog skulle ske politianmeldelse i stedet.

12.3 Politianmeldelse

Hvidvasklovens § 78

Forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af en række bestemmelser i hvidvaskloven kan medføre en politianmeldelse fra Spillemyndigheden og i sidste ende udmunde i en bøde til spiludbyderen, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens regler. Forældelsesfristen for overtrædelse af hvidvasklovgivningen er 5 år. Ved udmåling af bøder skal der lægges vægt på virksomhedens nettoomsætning på gerningstidspunktet.

12.4 Offentliggørelse

Hvidvasklovens § 68

Spillemyndigheden er forpligtet til at offentliggøre reaktioner givet efter § 65, stk. 1, og § 66 på Spillemyndighedens hjemmeside samt beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Reaktioner er i bemærkningerne til hvidvaskloven defineret som værende alle de reaktioner, Spillemyndigheden vedtager, og som retter sig mod en part, herunder alle afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at politianmelde en spiludbyder.

12.4.1 Hvad skal offentliggørelsesmeddelelsen indeholde?

Man skal som minimum kunne identificere den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art ud fra meddelelsen. Beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning skal kun offentliggøres som et resumé. Det skal også fremgå, hvis reaktionen er indbragt for Landsskatteretten eller domstolene samt det efterfølgende resultat heraf. Ligeledes skal en strafferetlig dom eller bødevedtagelse eller et resumé heraf fremgå på Spillemyndighedens hjemmeside. Spillemyndigheden er således forpligtet til at opdatere offentliggørelsesmeddelelsen.

12.4.2 Modifikation og undtagelse til krav om offentliggørelse

12.4.2.1 Modifikation

Offentliggørelse af en fysisk persons navn kan alene ske ved personens alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser af en række af bestemmelserne i hvidvaskloven. Herved forstås fx undladelse af at gennemføre kundekendingsprocedurer, der er et grundlæggende krav for at kunne opfylde alle andre pligter, der følger af hvidvaskloven, eller manglende opbevaring af oplysninger om kunder eller transaktioner, som er en forudsætning for, at et muligt strafbart forhold kan efterforskes.

12.4.2.2 Undtagelse

Offentliggørelse kan ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for spiludbyderen, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. I disse tilfælde skal der imidlertid ske offentliggørelse, når de hensyn, der begrundede undladelsen, ikke længere er gældende.

12.4.3 Hvornår skal offentliggørelsen ske?

Offentliggørelsen skal som udgangspunkt ske senest dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Spillemyndigheden sørger for at orientere spiludbyderen forinden, således at denne har mulighed for at forberede sig på offentliggørelsen.

12.4.4 Hvornår skal meddelelsen fjernes igen?

Offentliggjorte reaktioner skal fjernes fra Spillemyndighedens hjemmeside efter fem år. Personoplysninger må dog kun forblive på hjemmesiden i det nødvendige tidsrum i overensstemmelse med de gældende databeskyttelsesregler.

Ligeledes påhviler det Spillemyndigheden at fjerne alle oplysninger om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller en frifindende dom.

Hvis der er sket politianmeldelse, og en beslutning herom er offentliggjort, skal Spillemyndigheden efter anmodning herom fra spiludbyderen, offentliggøre oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller en frifindende dom.

12.5 Tvangsbøder

Hvidvasklovens § 80, stk. 3

Hvis en spiludbyder undlader at give Spillemyndigheden de oplysninger, der er nødvendige for myndighedens tilsyn, kan Spillemyndigheden som tvangsmiddel pålægge udbyderen tvangsbøder. Tvangsbøder bliver pålagt ved en administrativ afgørelse, men der kan efter politiets afgørelse fastsættes en forvandlingsstraf, hvis tvangsbøden ikke betales.

Spillemyndigheden kan ikke pålægge tvangsbøder, hvis der er konkret mistanke om, at spiludbyderen har begået en lovovertrædelse. Dette følger af § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

12.6 Klageadgang

Hvidvasklovens § 77

Klager over Spillemyndighedens afgørelser kan påklages til Landsskatteretten. Berettiget til at klage er den part, som afgørelsen retter sig mod, det vil i praksis sige den pågældende spiludbyder, som har modtaget en afgørelse fra Spillemyndigheden.

Klager over afgørelser skal være indbragt senest tre måneder efter klagerens modtagelse af den afgørelse, der klages over. Hvis klageren mod forventning ikke har modtaget afgørelsen, skal klagen være indbragt senest fire måneder efter, at den afgørelse, der klages over, er afsendt fra Spillemyndigheden, som har truffet afgørelsen.

De afgørelser, der vil kunne klages over, er afgørelser om

- udstedelse af påbud og
- afgivelse af påtale.

Spillemyndighedens beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning er en processuel beslutning, der ikke kan påklages.

I øvrigt finder kapitel 11 i spilleloven om domstolsprøvelse anvendelse, hvilket medfører, at Spillemyndighedens afgørelser i forhold til hvidvasklovgivningen skal være indbragt for domstolene senest tre måneder efter, at afgørelsen er truffet. I de tilfælde, hvor spiludbyderen har klaget til Landsskatteretten og herefter ønsker at indbringe en sag for domstolene, regnes fristen på tre måneder fra Landsskatterettens afgørelse er truffet.